

392.6521044

๙๙๕๖

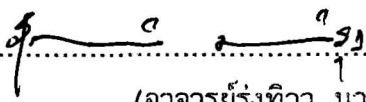
การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

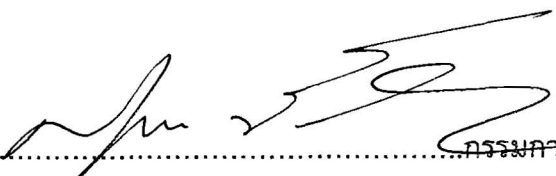
โดย
เสาวลักษณ์ ทองใบ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และวิชา ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตุลาคม 2545

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการสอบได้พิจารณางานวิจัยเรื่องนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา ปถ 692 และ ปถ 693 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

.....ประธาน
(อาจารย์รุ่งทิwa นานารุ่ง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร จันทรรตรี)

ตุลาคม 2545

ประกาศคุณูปการ

รายงานการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำเป็นอย่างดี จากอาจารย์รุ่งทิวา นามารุง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและรองศาสตราจารย์สุนทร จันทรรตรี กรรมการสอบ ที่ได้เสนอแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการศึกษาครั้งนี้ และอาจารย์อลิสสา เสรีพัฒนานนท์อาจารย์สุนันทา คชนาค และอาจารย์เยาวลักษณ์ รัตนสง่าที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนสามารถทำให้รายงานการศึกษาค้นคว้าสำเร็จลงได้รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียนโรงเรียนราฟาแอล และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน และญาติพี่น้องที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

เสาวลักษณ์ ทองใบ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	
	หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539.....	8
	ความหมายของแบบฝึก.....	8
	การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ.....	9
	หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	10
	หลักการสร้างแบบฝึก.....	13
	ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	14
	ประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน.....	20
	ความหมายของการเขียน.....	20
	องค์ประกอบของการเขียน.....	21
	ความสามารถในการเขียน.....	22
	การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา.....	23
	การวัดผลประเมินผลการเขียน.....	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน.....	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	29
วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	30
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	50
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	50
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	50
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	50
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	51
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	52
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก	62
ประวัติย่อผู้วิจัย	120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design.....	42
2 ตารางการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	43
3 ผลของการหาประสิทธิภาพความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 80 / 80.....	49
4 ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ของทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก.....	49
5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน.....	64
6 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับที่ 1.....	66
7 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับที่ 2.....	67
8 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ฉบับที่ 3.....	68
9 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในแต่ละด้าน.....	69
10 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความ สัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80 / 80	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทมาก ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และด้านการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ วิทยาการใหม่ ๆ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (สุมิตรา อังวัฒนากุล. 2537: 1) ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาชั้นสูงต่อไป จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือ สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมของภาษา (Socio – Cultural Functions) แล้วสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Functions)

สำหรับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2539 จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นการฟัง การพูด เพื่อการใช้ภาษาอย่างสนุกสนานในเรื่องใกล้ตัว และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 เป็นหลักสูตรระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมผสมผสานการอ่าน เขียน และสะกดคำตลอดจนช่วยส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 เป็นหลักสูตรระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 8)

ส่วนทักษะการเขียนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนที่สุด (Valette. 1977 : 284) ภาษาเขียนทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสาร ตลอดจนเผยแพร่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคนิคต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. 2525 : 39) ในการเขียนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ด้วย องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเขียนภาษาต่างประเทศก็คือ คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ความ

สามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียง การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อความหมาย เพราะภาษาเขียนสามารถทำหน้าที่แทนตัวผู้พูดได้ โดยผู้พูดไม่จำเป็นต้องปรากฏตัว ดังนั้น ภาษาเขียนจึงต้องกระชับและชัดเจน ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบรายจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนราฟาแอล อ.เมือง จ.สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการสอบด้านการเขียนคำศัพท์ การใช้คำตามหน้าที่ของคำในประโยค การใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน และการเขียนประโยคบรรยายภาพหรือเหตุการณ์ ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และพิจารณาจากผลการสอบปลายภาคเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2544 สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน ได้แก่ การเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้คำหรือข้อความตามหน้าที่ในประโยค การเขียนบทสนทนา การเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งมีปัญหาสอดคล้องกับผลการทดสอบรายจุดประสงค์

จากการสำรวจการสอนทั้ง 4 ทักษะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนภาษาเป็นอันดับหนึ่ง(อรษา เณรตาก้อง. 2535 : 2) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ การเขียนเป็นทักษะขั้นสูงจำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐาน จึงทำให้สามารถเขียนได้ดี (ศรีวิไล ดอกจันทร์. 2529 : 2) นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก เห็นมาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย (จิมลิม โกวิทากุล. 2530 : 1) การที่จะให้นักเรียนเขียนเป็น และเขียนได้ดีนั้นต้องมีการฝึกเพราะการฝึกเขียนบ่อย ๆ ฝึกซ้ำ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้า แม่นยำในการใช้ภาษาและการเขียนมากยิ่งขึ้น แนวทางในการลดปัญหาการเขียนของนักเรียนควรมีการฝึกให้นักเรียนได้เขียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ สะกดคำ และการเขียนประโยค (Raimes. 1979 : 5) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกให้นักเรียนเขียนแต่ประโยคง่าย ๆ จะทำให้มีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน เป็นการปูพื้นฐานในการเขียน (Arunee. 1683 : 39 – 41) ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้วยังต้องคำนึงถึงการเขียนคำ

ศัพท์สะกดคำด้วยเพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความได้ถูกต้องรวดเร็ว (อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. 2536 : 1) สำหรับในการสอนการเขียนนั้น วอลต์เกอร์ (ถนอมศรี เหลาหา. 2535 : 3 ; อ้างอิงจาก Walker. 1973 : 102) กล่าวว่าผู้เรียนไม่ชอบการตรวจแก้ข้อผิดพลาดทุกแห่ง นอกจากข้อผิดพลาดที่สำคัญเท่านั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการเขียน ดังนั้นผู้สอน จึงควรพิจารณาหาเทคนิคที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการเขียน และสร้างแรงจูงใจในการเขียนของผู้เรียนด้วยแบบฝึกการเขียน เพราะเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนนั้นมีการพัฒนาการเขียนจากคำศัพท์ บทสนทนา และเขียนบรรยายภาพที่ดี เป็นการให้นักเรียนนั้นได้เรียนรู้จากสิ่งที่เขียนง่ายไปหาสิ่งที่เขียนยาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองทุกด้าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ได้แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล อ. เมือง จ.สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนราฟาแอล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนราฟาแอล อ. เมือง จ.สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจำนวน 1 ห้องเรียนๆ ละ 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาวิชาที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนา การใช้ประโยคคำถามและการตอบคำถาม และกรอบคำศัพท์ในบทเรียนที่ 36 – 37 จากหนังสือ English is Fun Book 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีคำศัพท์และประโยคในบทเรียน ดังนี้

address(es), bank, bus station(s), doctor, health center(s), hospital(s), house(s), police station(s), policeman(policemen), postman(postmen), post office(s), river(s), road(s), station(s), temple(s), train station (s), live, at, behind, in front of, near, next to, clock(s), breakfast(s), dinner(s), evening(s), lunch(s), math, music, o'clock, time, science, watch(es), arrive, begin, clean, get up, help, leave ,study, take a bath , feed the animal, water the plants, from....to, bathroom, into, late, get dressed, hurry up, fine, bedroom, get, same, ask, around, opposite, first, last

ประโยคคำถามและคำตอบ : เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับบทสนทนาได้ตอบเพื่อถามทาง ที่ตั้งของสถานที่ เวลา ตารางการเดินทาง การใช้ประโยคคำถามที่มีคำขึ้นต้นประโยคด้วย Where, What, , Are, Is, Do, Does, และการตอบคำถาม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ใช้เวลาฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 15 วัน

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนคำศัพท์ เขียนบทสนทนาต่าง ๆ เขียนประโยคและข้อความโดยใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง

2. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดฝึกกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในด้านการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และเขียนประโยคบรรยายภาพ เครื่องหมายวรรคตอน

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคภาษาอังกฤษบรรยายภาพ เครื่องหมายวรรคตอน ตามจุดประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพิจารณาจากเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

5. ผลการใช้แบบฝึก หมายถึง ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พิจารณาจากความแตกต่างระหว่างคะแนนผลการสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

6. แผนการสอน หมายถึง ขั้นตอนการสอนตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นนำ (Warm Up) เป็นขั้นทบทวนเนื้อหาบทเรียนที่ผ่านมา หรือเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง
- ขั้นสอน (Presentation) เป็นขั้นที่บอกจุดประสงค์ของบทเรียน และให้รู้ภาพรวมของสิ่งที่เรียน เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน
- ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกการใช้ภาษา เริ่มฝึกภายใต้การดูแลของครู และฝึกอย่างอิสระ เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสรวบรวมข้อมูลที่เรียนไปแล้ว

- **ชั้นการใช้ภาษา (Production)** เป็นชั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษา นักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539
 - 1.2 ความหมายของแบบฝึก
 - 1.3 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 1.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 1.5 หลักในการสร้างแบบฝึก
 - 1.6 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 1.7 ประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการเขียน
 - 2.2 องค์ประกอบของการเขียน
 - 2.3 ความสามารถในการเขียน
 - 2.4 การสอนการเขียนในระดับประถมศึกษา
 - 2.5 การวัดผลประเมินผลการเขียน
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2539 จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่1-2 เป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นการฟัง การพูด เพื่อการใช้ภาษาอย่างสนุกสนานในเรื่องใกล้ตัว และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 เป็นหลักสูตรระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมผสมผสานการอ่าน เขียน และสะกดคำ ตลอดจนช่วยส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 เป็นหลักสูตรระดับมาตรฐานพื้น

ฐานตอนต้น แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 8)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนว สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและแสวงหาความรู้
4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรม ของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เบื้องต้น และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ในระดับปลาย
5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 สรุปได้ว่า มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อการเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้เหมาะสม

1.2 ความหมายของแบบฝึก

วาสนา สุพัฒน์ (2530 : 11) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหรือทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพัฒนาทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

สุสิงห์ นิลธร (2527 : 7) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นการจัดสภาพการณ์เป็นการฝึกฝนทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนในชั่วโมงเพื่อให้เกิดความรู้เรื่องนั้น นอกจากนั้นยังช่วยตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้

อัจฉรา ชิวพันธ์ และคนอื่น ๆ (2532 : 102) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจและเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง คล่องแคล่ว

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อ สิ่งเร้า หรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว จนกระทั่งสามารถนำความรู้ไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ แบบฝึกจึงเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์กับผู้เรียน และยังช่วยให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้าง

1.3 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

บัททส์ (นิตยา กิจโร. 2530 : 44 ; อ้างอิงจาก Butts. 1974 : 2) ได้เสนอแนะหลักในการนำแบบฝึก ไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. อ่านและศึกษาวัตถุประสงค์ให้เข้าใจก่อน
2. ลองทำกิจกรรมในแบบฝึกดูว่าทำได้หรือไม่
3. พิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกว่าสอดคล้องกันหรือไม่
4. พิจารณาวัตถุประสงค์ของแบบฝึกและกิจกรรมการเรียนว่าสอดคล้องกันหรือไม่
5. แบบฝึกนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
6. เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้กับแบบฝึกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม
7. พิจารณาเวลาที่ใช้ในการฝึกว่าเหมาะสมกันหรือไม่
8. อภิปรายร่วมกับนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกแล้ว เพื่อศึกษาถึงปฏิกิริยาตอบสนองของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 – 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำได้แก่

ก. ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

ข. ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ การถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

ค. แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่ หรืออาจจะใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้วนั้น

2. การเขียนบทสนทนา ได้แก่

ก. ตอบบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

ข. แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

ค. เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก เพื่อ
 - ก. ฝึกให้นักเรียนตั้งใจฟัง และพยายามเขียนตามให้ถูก
 - ข. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงคำพูดเป็นตัวอักษร
 - ค. ทำสอบการสะกดคำ
 - ง. ฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
 - จ. ฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังฟังอยู่
4. การเขียนบรรยายภาพ หรือสิ่งของ
5. การเขียนเรียงความ

สรุปได้ว่า จากหลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการสอนฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ ครูควรเตรียมแบบฝึกที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ ในด้านการใช้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การบรรยายภาพ การเขียนเรียงความ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนการสอน เพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดีควรใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ใช้แนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่สำคัญดังนี้

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectioned Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 175 – 180)

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำการย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย.

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปฏิกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง คือ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 165 – 170)

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง โดยมีลักษณะทางการสอนและการเรียนที่สัมพันธ์กันมากขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดความพึงพอใจ ผู้สอนจึงจะต้องหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากที่สุด

2. การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกซ้ำเพื่อให้เกิดทักษะในการเขียน

3. การรู้ผลการกระทำ (Feedback) ได้แก่ การที่สามารถให้ผู้เรียนได้รู้ผลการปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเพื่อจะทำให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมได้ถูกต้อง อันเป็นการเรียนรู้ที่ดี

4. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (Generalization) ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความคิดรวบยอด จนกระทั่งสรุปกฎเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2536 : 65 – 73) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึก ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2536 : 65 – 73) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึก ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรับตรวจและคืนนักเรียนโดยเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นาน ๆ ก็ลืมไปหมด หรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

พรวรรณี ชูทัย (2522 : 192 – 195) ได้สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้แบบฝึกหัดว่าควรประกอบด้วย

1. แนวคิดในเรื่องกฎแห่งของธอร์นไดค์ (Thorndike) แบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควรและควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจสอบคำตอบได้ หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. แนวคิดในเรื่องการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นาน แล้วสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. แนวคิดในการเสริมแรงของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะนั้น ครูควรให้การเสริมแรง โดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

นอกจากนี้แรงจูงใจก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวอยากรู้อยากเห็น แบบฝึกที่น่าสนใจ จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำอยากฝึกและเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

จากหลักจิตวิทยาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียนแบบฝึก ได้

รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเองและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

1.5 หลักในการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญแล้วยังช่วยให้สามารถจำบทเรียนได้นาน แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีความหมายต่อผู้เรียน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงต้องมีหลักยี่สิบว่าแบบฝึกที่สร้างนั้น ควรมีแนวทางไปในทางใด เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน การสร้างแบบฝึกที่ดีจึงควรมีหลักในการจัดทำดังนี้

บาร์เน็ต และคนอื่น ๆ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ, 2539 : 29 ; อ้างอิงจาก Barnett and others, 1969 : 11) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดีควรมีข้อแนะนำการใช้ ควรให้มีตัวเลือกแบบตอบจำกัดและตอบแบบเสรี คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นข้อความหรือเป็นแบบฝึก ไม่ควรยากเกินไปหรือยากแก่การเข้าใจ ถ้าต้องการให้ศึกษด้วยตัวเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้เรียน

พรรณธิดา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้สรุปหลักการทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน
3. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาข้อบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 วิเคราะห์เนื้อหา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2514 : 1 – 2) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการวัด
2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกแต่ละทักษะ
3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น เกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

ประพนธ์ จำเริญ (2536 : 15) ได้ให้แนวทางในการดำเนินการสร้างแบบฝึกไว้

ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย และวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึกหัด

2. วิเคราะห์ทักษะ และเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างแบบฝึกหัด เป็นทักษะย่อย ๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะ และเนื้อหาย่อย ๆ นั้น

3. เขียนแบบฝึกหัดตามเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบของแบบฝึกหัด

บุรุษ (วิชัย เพ็ชรเรือง. 2531 : 73 ; อ้างอิงจาก Brook. 1960 : 212 – 215) ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้หลายชนิดดังต่อไปนี้

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยนักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. การโต้ตอบโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนด
5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) กำหนดข้อความให้นักเรียนและให้ตัดข้อความหรือหาข้อความมาเติม โดยยังคงความหมายเดิมไว้

6. การเติมคำหรือข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)
7. การย้ายที่คำ (Transposition) ให้ย้ายตำแหน่งคำ หรือเติมคำให้มีความหมายเหมือนข้อความที่กำหนดให้

8. การขยายความ (Exposition) จัดวางคำใหม่ให้เหมาะสมเพื่อขยายความ
 9. จำกัดคำให้แคบลง (Contraction) โดยใช้คำเดียวแทนข้อความในประโยค
 10. การรวมประโยค (Integration) รวมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน
- จากหลักการและข้อเสนอแนะจากนักการศึกษาหลายท่านดังที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษานั้นมีหลายรูปแบบ ต้องมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผู้สร้างควรคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่วางไว้ มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ควรจัดทำให้จบเป็นเรื่อง ๆ รวมทั้งมีการประเมินผลโดยแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับประโยชน์หรือคุณค่าจากการฝึกหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจ ใส่ และรวมทั้งการดูแลจากครูผู้ฝึกเป็นสำคัญ

1.6 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังต่อไปนี้

ริเวอร์ (River. : 97 – 105) กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. นักเรียนควรมีโอกาสในการฝึกในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ มาก่อนแล้วจึงจะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการสอนไม่ใช่การสอบ

2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงลักษณะเดียว
3. ควรฝึกให้เชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ใช้ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้น ๆ
5. ข้อความ หรือเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. ควรให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกในสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 8 – 9) กล่าวว่า แบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่ดีและถูกต้อง ควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไปเพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองได้

2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นาน และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน

4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อในการทำ และเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี

6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ใช้ได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์ และมองสิ่งที่เขาได้รับการฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อผู้ฝึกตลอดไป

7. มีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านเช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกควรจัดทำให้มากพอ และควรมีทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าเด็กทั้งปานกลางและอ่อนจะได้ทำได้ตามความสามารถ เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. ควรสร้างความสนใจตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย

9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องและนอกห้องเรียน

10. ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างให้นักเรียนได้ฝึกหัด แล้วสามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ (2517 : 56) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีมีประโยชน์คือ ช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ความจำ แนวทางและทักษะในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการสอนของครู สามารถแก้ไขได้ตรงจุดแล้วสามารถใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนของนักเรียน ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละเรื่องแต่ละคนและสามารถคิดหาทางช่วยเหลือแก้ไขได้ทันที่ และยังช่วยให้นักเรียนทราบจุดอ่อนข้อบกพร่องของตนเองได้เช่นกัน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำแบบฝึกหัด และได้ฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ ได้ตรงจุดที่ต้องการฝึก ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง คิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นอย่างมีระเบียบ ชัดเจน และรัดกุมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ประหยัดทั้งเวลา และเงิน

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี จะต้องเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ฝึกหลาย ๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ มีความสำคัญ ในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้น ๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่าย ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป และสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น จึงจะนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนเพื่อใช้แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้

1.7 ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2532 : 494) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน หรือแบบฝึกอยู่หลายประการดังนี้คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าในชั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็ต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตา, ที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้ จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่ถึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของ

คะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบ หลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1 / E_2 ใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80 / 80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2532 : 495) เสนอวิธี คำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการคำนวณดังนี้

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย (X) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของผู้เรียนทั้งหมดรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย (X) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก และการยอมรับประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก มีผู้ให้เกณฑ์ดังนี้

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 295) กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของ ชุดแบบฝึกนิยมนั่งไว้ 90 / 90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ และเนื้อหาที่เป็นทักษะ หรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80 / 80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2532 : 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80 / 80 , 85 / 85 หรือ 90 / 90 ส่วนเนื้อหาที่เป็น ทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริงอาจได้ ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90 / 90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5 / 85.5

ฉลองชัย สุวรรณบุรณ์ (2528 : 215) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพของชุดการ-สอนมี 3 ระดับดังนี้คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์ หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์

3. เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบ ฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมราช. 2532 : 496 – 497)

1) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1 : 1)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียน และความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 แบบกลุ่ม (Small group Tryout 1 : 10)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 (ละผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจผลงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

3) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 ภาคสนาม (Field Tryout : 100)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 40 – 100 คน ให้นักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งไว้จากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว

ในการศึกษารั้ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้เป็น 80 / 80 โดยให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

งานวิจัยในต่างประเทศ

ชเวนดินเกอร์ (Schvendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกรด 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนจริง

ลอเรย์ (Lawrey. 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนในระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด มีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด นอกจากนี้แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 97) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจาการเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏคะแนนความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้องเสียงถูกต้อง

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วลี สุมิพันธ์ (2530 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะและครูเป็นผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โรจนา แสงรุ่งเรือง (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการสอนด้วยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประยงค์ โชติการณ์ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรา ขำรงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย นุตรจุษฐ์ (2540 : 75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน จากการวิจัยพบว่า ผลการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกแล้วทำให้นักเรียนมี

คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอนและมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้สูงขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนำแบบฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำ การแต่งประโยค การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียนจะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำ และช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึก สำหรับใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมา และยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนเพราะถ้าผิดไปหมายถึงการเขียนไว้ดังนี้

ฟินอคเชียวโร (Finocchiaro. 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงออกจากสิ่งที่มืออยู่ในใจ ประสิทธิภาพ ความคิด และอารมณ์ ความรู้สึกที่แสดงออกมากับการเขียนตัวอักษรเหล่านั้น

อาราออฟ (Araoiff. 1967 : 119 – 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่าในขณะที่เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปอย่างมีขั้นตอน

แมคคริมอน (McCrimmon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นการสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และสามารถทำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

โอลิวา (Oliva. 1988 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของตนไปสู่คนอื่น ในการสื่อความหมายนี้ขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้จะแสดงออกมากับการเขียน

อัจจิมา เกิดผล (2533 : 73) กล่าวว่า การเขียน คือการสื่อความหมายโดยมีตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสารเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน

สนธิ ตั้งทวี (2538 : 21) กล่าวว่า การเขียนหมายถึงการแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยใช้วิธีสัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน

สรุปได้ว่าการเขียน หมายถึง การสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เสนอแนวคิด ของผู้เขียนอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเรียงลำดับความสำคัญอย่างมีขั้นตอน และ สื่อความหมายออกมาเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนเป็นเรื่องราวได้ การเขียนอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความสามารถในการสร้างประโยค การนำประโยคมาเรียบเรียงได้อย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

2.2 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 – 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดเรียงลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ ในการเขียนครูจะต้องให้นักเรียนเขียนโดยใช้คำที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อความคล่องแคล่ว และใช้ได้อย่างแม่นยำ

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538 : 1 – 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนด้วยลายมือที่มีระเบียบ และถูกต้องตามลักษณะของอักษรไทยประเภทต่าง ๆ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในการเขียนได้อย่างมีเหตุผล
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักเกณฑ์การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียน สามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียน

สรุปได้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญในอันที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ และถูกต้อง องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ เนื้อหา รูปแบบ จุดมุ่งหมายของการเขียนคำศัพท์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อความให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสและเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

2.3 ความสามารถในการเขียน

ลาโด (Lado. 1964 : 248) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย การเรียบเรียงข้อความได้อย่างเป็นระบบโดยใช้ความคิด ความรู้ในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียนได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำ สำนวนอย่างถูกต้อง

วาเล็ท (Valette. 1977 : 131) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้หลักไวยากรณ์ และใช้ถ้อยคำในการเขียนได้อย่างสละสลวย มีความเชี่ยวชาญในลีลาทางภาษา

แพตตี (Patty. 1985 : 182 – 226) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการแสดงออก ซึ่งเป็นความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราวได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ให้ทรรศนะว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการนำมาลำดับความด้วยการเรียบเรียงเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกทางความคิดได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนค่อนข้างจะเป็นทางการ มีระเบียบแบบแผนมากกว่าที่ใช้พูด

ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (สุภัญญา เศรษฐรังสรรค์. 2533 : 29 ; อ้างอิงจาก Oliv. 1969 : 5)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียง ความคิดให้เป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

2.4 การสอนการเขียนในระดับประถมศึกษา

ไรเชก, ลิสต์และเลอเนอร์ (อรัญญา ฤาชัย. : 41 ; อ้างอิงจาก Richek, List and Leamer. 1989 : 275 – 276) ได้อธิบายถึงความสำคัญของกระบวนการสอนเขียนสำหรับครูไว้ดังนี้

1. กระบวนการเขียนอย่างอิสระของนักเรียนเน้นกลไกของการเขียน ผู้เขียนต้องอาศัยหลักไวยากรณ์ และการสะกดคำเป็นสิ่งแรก ถ้ามีข้อผิดพลาดจะต้องหาทางแก้ไขซึ่งนักเรียนสามารถย้อนกลับไปดูเพื่อทบทวนเนื้อหา และความชัดเจนของการเขียน

2. กระบวนการเขียนช่วยให้นักเรียนทบทวนงาน เมื่อพบข้อบกพร่องให้ทำเครื่องหมายไว้และให้นักเรียนกลับไปทบทวนการเขียนของตนอีกครั้ง ซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อตรวจสอบงานเขียนของแต่ละคนในกลุ่ม

3. กระบวนการเขียนเน้นความสำคัญที่ขั้นตอน ก่อนการเขียนผู้เขียนที่ดีจะต้องสำรวจตนเองและพัฒนาความคิด ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียน ความคิดที่ก่อให้เกิดการเขียนอาจเกิดจากประสบการณ์ของผู้เขียนเองหรือเรื่องที่ได้จากการอ่านเป็นต้น

โครล (อัมพร พยุศิริ. 2540 : 28 – 29 ; อ้างอิงจาก Kroll. 1984 : 258 – 260) ได้เน้นหลักการสอนเขียนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ให้ความสำคัญต่อกระบวนการในการพัฒนาความคิด (Cognitive Development) โดยเน้นขั้นการสอนเขียน 3 ขั้น ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นในการใช้กิจกรรมในการค้นคว้าข้อมูลที่จะเขียน

1.2 ขั้นรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นเลือกข้อมูลที่ต้องการเขียนและลงมือเขียนงานร่างก่อนงานเขียนจริง

1.3 ขั้นตรวจทานแก้ไข และประเมินผลการเขียน

ขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นนี้ ดำเนินไปอย่างสัมพันธ์กัน การทบทวนแก้ไขสามารถทำได้ตลอดกระบวนการ การวางแผนการเขียนจะมีลักษณะยืดหยุ่น และเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

2. เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction) โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ตลอดจนการอ่านและการประเมินงานเขียนของเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ซึ่งนำไปสู่กระบวนการในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด และประสบการณ์

3. ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียน โดยเน้นการเรียนรู้ (Learning) มากกว่าการสอน (Teaching) โดยมีความเชื่อพื้นฐานตามทฤษฎีการพัฒนาคำคิดว่า เมื่อนักเรียนเต็มใจที่จะเขียนก็สามารถเขียนได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้เขียน เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ได้ตามต้องการ ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความคิด ความจำใหม่มาใช้ในการเขียนครั้งต่อไป

4. ให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา (Language Facility) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ประโยคสื่อความหมายได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ แทนการสอนเพื่อเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา

5. ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยไม่ถือว่าสิ่งที่นักเรียนเขียนผิดเป็นสิ่งที่ห้ามปรากฏในงานเขียน แต่ให้นักเรียนสามารถเขียนถ่ายทอด หรือสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดความกังวลในการเขียน ทำให้ไม่มีอุปสรรคต่อการพัฒนากระบวนการในการสร้างความคิด (Thinking Process)

รสริน วรธนะภักดิ์ (2531 : 18) เสนอว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนได้นั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลักสำคัญ 2 ด้าน ด้านที่หนึ่งคือ ด้านความรู้ เนื้อหาของภาษา เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายต่าง ๆ และรูปแบบทางภาษา ด้านที่สองคือ ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 68 – 72) กล่าวว่า การสอนเขียน (Teaching of Writing) เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะหนึ่ง คือทักษะในการใช้ภาษาเขียนนั้น จะต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง และมีแบบอย่างจึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอ่านทั้งแบบ Intensive reading และ Extensive reading การเขียนที่เป็นผลมาจากการอ่านแบบ Intensive reading คือ Consolidation writing ส่วนการเขียนซึ่งเป็นผลมาจาก Extensive reading คือ Free writing

สรุปได้ว่า กระบวนการเขียนมีหลักสำคัญ คือ ด้านเนื้อหาของภาษา และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ การเขียนที่สำคัญนั้นเน้นที่ขั้นตอนก่อนการเขียน จะต้องสำรวจและพัฒนาความคิดที่สามารถถ่ายทอดได้อย่างมีระบบ ซึ่งอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง เช่น จากการเรียบเรียงตัวอักษร คำ เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบของประโยค แล้วสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา เมื่อพบข้อผิดพลาดต้องการทางแก้ไข

2.5 การวัดผลประเมินผลการเขียน

อีทตัน (อัมพร พุยศิริ. 2540 : 32 ; อ้างอิงจาก ; Heaton. 1990 : 105, 108) กล่าวถึง การประเมินทักษะการเขียนประเภท Free Writing ว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ประเมินความสามารถทางการเขียนของนักเรียน ซึ่งได้แก่การให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ (Using Pictures for Writing) การวัดความสามารถทางการเขียนด้วยวิธีนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดความคิด (Idea) จะใช้ความสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน

จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนันท์ ศลโกสุม (2535 : 236) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลการเขียนนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัย ให้นักเรียนลงมือเขียนบรรยายจริง ๆ ซึ่งข้อสอบประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนข้อไม่มากนัก ผู้ตอบจะต้องคิดหาคำตอบเอง โดยรวบรวมความรู้ ความคิดแล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนอย่างถูกต้อง

สมศักดิ์ สินธุเวชชัย (2529 : 68 – 87) กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการเขียนสามารถกระทำได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. วัดโดยตรง ได้แก่ การให้นักเรียนได้ลงมือแต่งเรื่องตามที่กำหนด วิธีการแต่งอาจแต่งด้วยปากเปล่าหรือเขียนจริง โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1.1 กำหนดหัวข้อเรื่อง

1.2 ให้แต่งเรื่องตามภาพ โดยเล่าเรื่องไม่จบแล้วให้แต่งเรื่องต่อ ฯลฯ

2. วัดโดยอ้อม ได้แก่ การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน ได้แก่ การวัดกลไกทางภาษา โดยมีความเชื่อว่าถ้านักเรียนเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้แล้วก็น่าจะแต่งเรื่องได้ การวัดกลไกทางภาษานั้นจะวัดในเรื่องต่อไปนี้

2.1 แบบทดสอบคำศัพท์

2.2 แบบทดสอบความหมายของสำนวน

2.3 แบบทดสอบหาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 109 – 112) ได้กำหนดเกณฑ์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินการเขียน ซึ่งประกอบด้วย

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค

2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ และสำนวนว่าสื่อหน้าที่ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์และประเภทของการเขียน มีความชัดเจนกระชับได้ใจความ

3. ความมีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน

4. การใช้เทคนิคการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรม และที่เป็นรูปธรรมที่เหมาะสม เช่น การเล่า การบรรยาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบเหมือน และการเปรียบเทียบต่าง การจัดประเภท การให้คำนิยาม การวิเคราะห์ การชักจูงใจ การแสดงความคิดเห็น แล้ววิพากษ์วิจารณ์การใช้ความคิดสร้างสรรค์

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ

6. การนำเข้าสู่เรื่องอย่างน่าสนใจ

7. ดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน มีการสนับสนุนความคิด การนำเสนอหลักฐานด้วยรายละเอียดที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามลำดับ

8. การสรุปให้ประเด็นที่มีความหมาย และความเกี่ยวข้องกับแนวคิด หรือแนวทางปฏิบัติที่สำคัญต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเขียนนั้นควรใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยในการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน เพราะนักเรียนได้ลงมือเขียนจริงจะทำให้เกิดกระบวนการคิดด้วยตนเองแล้วแสดงออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการใช้ภาษา หรืออาจวัดทางอ้อมได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการเขียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เปอรอน (Perron. 1975 : 4316 - A) ได้เปรียบเทียบการทดลองการสอนเขียนด้วยวิธีการเชื่อมโยงประโยคของ โอ ' แฮร์ กับวิธีการสอนแบบเก่า โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเชื่อมโยงประโยคของ โอ ' แฮร์ ทำคะแนนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเก่า และการสอนเขียนด้วยวิธีเชื่อมโยงประโยค ยังช่วยพัฒนาทักษะทางด้านโครงสร้างให้แก่ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้การสอนด้วยวิธีนี้ยังช่วยให้ดีกว่าการสอนแบบเก่า

เกล็นน่า (Glenna. 1983 : 3865 - A) ได้ศึกษาผลที่มีต่อคุณภาพของการเขียนของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงระดับ 5 จำนวน 106 คน เมื่อให้เลือกหัวข้อเรื่องด้วยตนเองหรือเมื่อครูกำหนดหัวข้อให้โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมจะเขียนเรียงความโดยเลือกหัวข้อเอง ส่วนกลุ่มควบคุมเขียนเรียงความในหัวข้อที่ครูกำหนดให้ ผลการวิจัยพบว่า หัวข้อที่นักเรียนเลือกเองมีผลต่อคุณภาพของการเขียนเรียงความ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงความเขียนโดยกลุ่มควบคุมที่ครูกำหนดหัวข้อเรื่องให้ จะได้รับการประเมินสูงกว่าเรียงความของกลุ่มทดลองที่เลือกหัวข้อเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความยาวของแต่ละย่อหน้าคะแนนของประโยคที่ผิดของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการวัดคุณภาพของการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยเขียน

ตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกและนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร จ่างภากร (2531 : 76) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการศึกษาปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์และการสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฝึกการเขียนในลักษณะที่ต่าง ๆ กันจะมีความสามารถในการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์และการสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฝึกการเขียนในลักษณะที่ต่าง ๆ กันจะมีความสามารถในการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนราฟาแอล อ. เมือง จ.สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจำนวน 1 ห้องเรียนๆ ละ 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้าเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนา การใช้ประโยคคำถามและการตอบคำถาม และกรอบคำศัพท์ในบทเรียนที่ 36 – 37 จากหนังสือ English is Fun Book 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีคำศัพท์และประโยคในบทเรียน ดังนี้

address(es), bank, bus station(s), doctor, health center(s), hospital(s), house(s), police station(s), policeman(policemen), postman(postmen), post office(s), river(s), road (s), station(s), temple(s), train station (s), live, at, behind, in front of, near, next to, clock (s), breakfast(s), dinner(s), evening(s), lunch(s), math, music, o'clock, time, science, watch(es), arrive, begin, clean, get up, help, leave ,study, take a bath , feed the animal,

water the plants, from....to, bathroom, into, late, get dressed, hurry up, fine, bedroom, get, same, ask, around, opposite, first, last

ประโยคคำถามและคำตอบ : เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามทาง ที่ตั้งของสถานที่ เวลา ตารางการเดินทาง การใช้ประโยคคำถามที่มีคำขึ้นต้นประโยคด้วย Where, What, , Are, Is, Do, Does, และการตอบคำถาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Where are you going? I am going to the post office.

Where is the bus station? Near the police station.

Where is the food shop? It is next to the temple.

What is your address? 76 Rom Yen Road.

What time is it? It is 9 o'clock.

Do you work in the school? No, I don't.

Does he work in the bank? Yes, he does.

Is she a shopkeeper? Yes, she is.

Are you shopkeeper? Yes, I am.

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียน คำศัพท์จากภาพ การเขียนบทสนทนา และการเขียนบรรยายภาพสั้น ๆ ดังต่อไปนี้

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ มี 3 ชุดฝึก ชุดฝึกละ 20 ข้อ ใช้เวลาในการฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 5 วัน มีดังนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำโดยครูพูดออกเสียงคำ นักเรียนอ่านตามแล้วเขียนให้ได้ความหมายตามภาพที่กำหนดให้

ชุดที่ 2 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

ชุดที่ 3 การเขียนเติมตัวอักษรลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตรงตามภาพที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา มี 3 ชุดฝึก ชุดฝึกละ 20 ข้อ ใช้เวลาในการฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 5 มีดังนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามทาง ที่ตั้ง ที่อยู่ ให้ได้ใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชุดที่ 2 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการถามเวลา ให้มีใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชุดที่ 3 การเขียนเติมบทสนทนาได้ตอบเพื่อถามทาง เวลาตารางเดินทาง การเดินทาง การกล่าวขอบคุณ การกล่าวขอโทษให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ มี 3 ชุดฝึก ชุดที่ 1 มี 7 ข้อ 20 คะแนน ชุดที่ 2 มี 3 ข้อ 20 คะแนน ชุดที่ 3 มี 4 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลาในการฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 5 วัน มีดังนี้

ชุดที่ 1-3 การเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้พิจารณาผลการเรียนรู้จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนน 15 คะแนน

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนาจากภาพหรือสถานการณ์ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนน 20 คะแนน

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 ประโยค ประโยคละ 2 คะแนน รวมคะแนน 20 คะแนน

3. แผนการสอน เป็นขั้นตอนการสอนตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นนำ (Warm Up) เป็นขั้นทบทวนเนื้อหาบทเรียนที่ผ่านมา หรือเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง
- ขั้นสอน (Presentation) เป็นขั้นที่บอกจุดประสงค์ของบทเรียน และให้รูปภาพรวมของสิ่งที่เรียน เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน
- ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกการใช้ภาษา เริ่มฝึกภายใต้การดูแลของครู และฝึกอย่างอิสระ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสรวบรวมข้อมูลที่เรียนไปแล้ว
- ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษา นักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเอง

4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ แบบฝึก, แบบทดสอบและแผนการสอน

4.1 การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

(1) ศึกษาหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึก เพื่อใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

(2) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีฝึก

(3) ศึกษาทฤษฎีและหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก

(4) ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในคู่มือครูและแผนการสอน จากหนังสือ English is Fun Book 4 ในการสร้างแบบฝึกทั้ง 3 แบบฝึกดังนี้คือ

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดภาพมาให้ ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนอ่านตามแล้วสามารถเขียนตัวอักษรเต็มลงในคำที่ขาดหายไปได้อย่างถูกต้อง

2. เมื่อกำหนดตัวอักษรมาให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรเรียงเป็นคำศัพท์ได้ความหมายถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนด

3. เมื่อกำหนดประโยคมาให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรเต็มลงในคำศัพท์ที่แฝงอยู่ในประโยคได้ความหมายถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดบทสนทนาที่ใช้โต้ตอบเพื่อถามทาง สถานที่ ที่อยู่ มาให้นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

2. เมื่อกำหนดบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเวลามาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

3. เมื่อกำหนดบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามทาง เวลาตารางเดินรถ การเดินทาง การกล่าวขอบคุณ การกล่าวขอโทษมาให้นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดภาพมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้

(5) สร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยคำนึงถึงความสามารถ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จำนวน 9 แบบฝึก โดยแบ่งแบบฝึกเป็น 3 ด้าน ด้านละ 3 ชุดฝึก ดังนี้

ด้านการเขียนคำศัพท์	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 30 ข้อ
ด้านการเขียนบทสนทนา	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 30 ข้อ
ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 30 ข้อ

(6) นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องของชุดฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในด้านคำชี้แจง ความยากง่ายของชุดฝึก และความเหมาะสมของภาษา แล้วพิจารณาข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 นำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วคัดเลือกแบบฝึกไว้แต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านการเขียนคำศัพท์	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ
ด้านการเขียนบทสนทนา	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ
ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ

(7) นำแบบฝึกที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนราฟาแอล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5-10 คน หลังจากนั้นก็นำมาปรับปรุงอีกครั้งและนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ให้เวลาชุดฝึกละ 50 นาที เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่นลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียน และความเหมาะสมด้านเวลา

ลักษณะแบบฝึก

ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนคำศัพท์

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องตามความหมายจากภาพ

ชุดที่ 1 การเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำศัพท์ตามภาพที่กำหนดให้

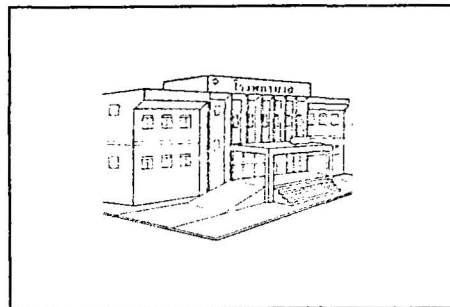
คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังครูอ่านคำศัพท์ทีละข้อ และอ่านออกเสียงตามครู แล้วจึงเขียนตัวอักษรเติมลงในช่องว่างที่ขาดหายไป ให้มีความหมายตรงตามภาพที่กำหนด

Example 1:

M a r k e t

Example 2:

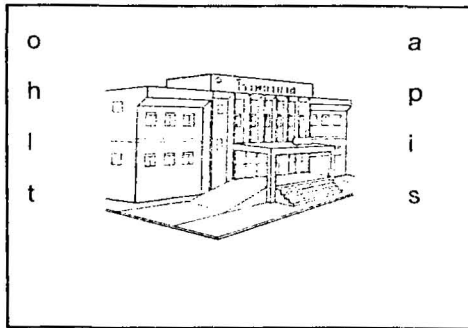

H o s p i t a l

ชุดที่ 2 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

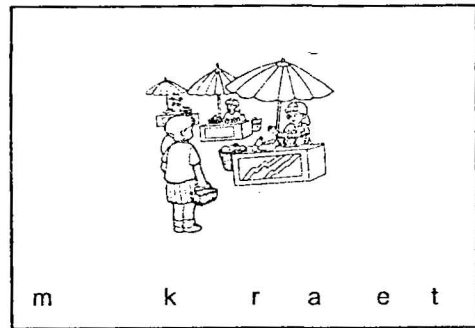
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพและตัวอักษรที่กำหนดให้ แล้วเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพนั้น

Example 1:

Hospital

Example 2:

market

ชุดที่ 3 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

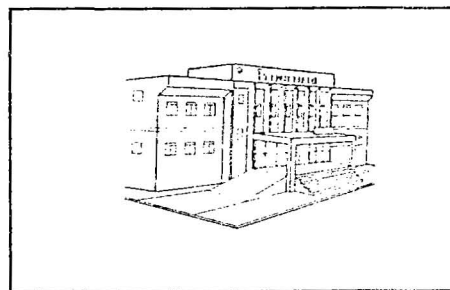
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนตัวอักษรเติมลงในคำศัพท์ที่ขาดหายไปลงในประโยคให้ได้ความหมายตรงตามภาพนั้น

Example 1 :

I go to the market.

Example 2 :

I go to the hospital!

ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนบทสนทนา

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถเขียนบทสนทนาโต้ตอบกันได้ สถานการณ์ต่าง ๆ

ชุดที่ 1 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามบอกเกี่ยวกับทาง สถานที่ และที่อยู่ ให้ความสนใจ ความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามบอกเกี่ยวกับทาง สถานที่ และที่อยู่ ต่อไปนี้ให้ความสนใจความสมบูรณ์

Example 1 : Tom : Excuse me, please.

Where's the post office?

Pim : It's on Thaneey Street.

Tom : Thank you

Pim : You are welcome

Example 2: Sam : Where do you live?

Sara : I live on Sukhumvit Road, Soi 65

ชุดที่ 2 การเขียนบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเวลา ต่อไปนี้ให้ความสนใจ ความสมบูรณ์

Example 1 : John : What time do you get up?

Naree : I get up at 6 o'clock.

John : I can't get up early. I get up at 6 : 30.

Naree : Do you hurry to school every morning?

John : Yes.

Example 2 : Madam : Excuse me Sir. When does the train leave?

Sir : It leaves at 10 a.m.

ชุดที่ 3 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อถามทาง เวลาตารางเดินรถ การเดินทาง การกล่าวขอบคุณ การกล่าวขอโทษ ให้ความสนใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบกันเพื่อถามทาง เวลาตารางเดินรถ การเดินทาง การกล่าวขอบคุณ และการกล่าวขอโทษ ในสถานการณ์ต่อไปนี้ให้ความสนใจความสมบูรณ์

Example 1 : Meg : Excuse me. How do I get to the Tara Hotel?

Police man : You get to Tara Hotel by boat.

Meg : Thank you very much.

Police man : You are welcome.

- Example 2 :** Wanna : Excuse me. Is there a park around there?
 Weena : Yes, there is a big park near the temple.
 Wanna : How can I get there?
 Weena : You can get there by crossing the bridge.

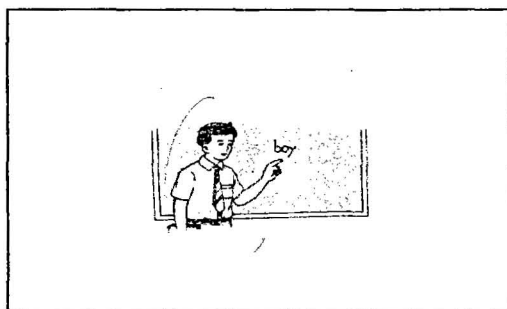
ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ ได้

ชุดที่ 1 การเขียนคำเติมลงในประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไปลงในประโยค เพื่อบรรยายภาพ
 ให้มีใจความสมบูรณ์

Example 1 :

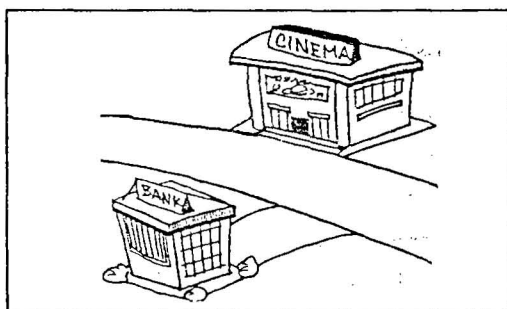

Napat is a teacher. He works in the school. He lives in Trad.
 His house at 67 Tata Road.

ชุดที่ 2 การเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

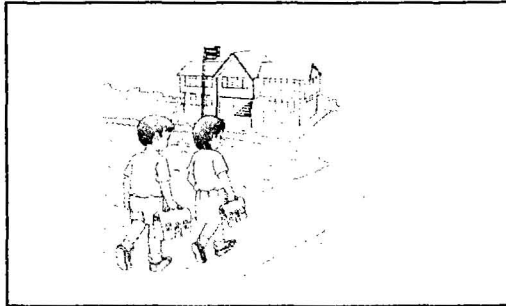
Example 1 :

The cinema is opposite the bank.

ชุดที่ 3 การเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคเพื่อบรรยายภาพที่กำหนด ให้มีความสมบูรณ์

Example 1 :

Today is Monday. I get up early in the morning. Then I take a bath and go to school by bus after breakfast. I arrive at school at 7 O'clock

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
แบบฝึกการเขียนคำศัพท์

แบบฝึกที่ 1 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่าง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. เขียนถูกต้องให้	1	คะแนน
2. เขียนถูกต้องตามภาพ แต่เขียนผิดตัวอักษร 1-2 ตัว	0.5	คะแนน
3. เขียนผิดให้	0	คะแนน

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

แบบฝึกที่ 2 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนเติมคำหรือข้อความลงในบทสนทนาให้ได้ใจความสมบูรณ์ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. เขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง		
2. เขียนได้สอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์		
3. เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์		
4. เขียนตัวอักษรตัวใหญ่ – ตัวเล็ก และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง		
ได้ 1 คะแนน	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ข้อ 1-4	0 คะแนน

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ

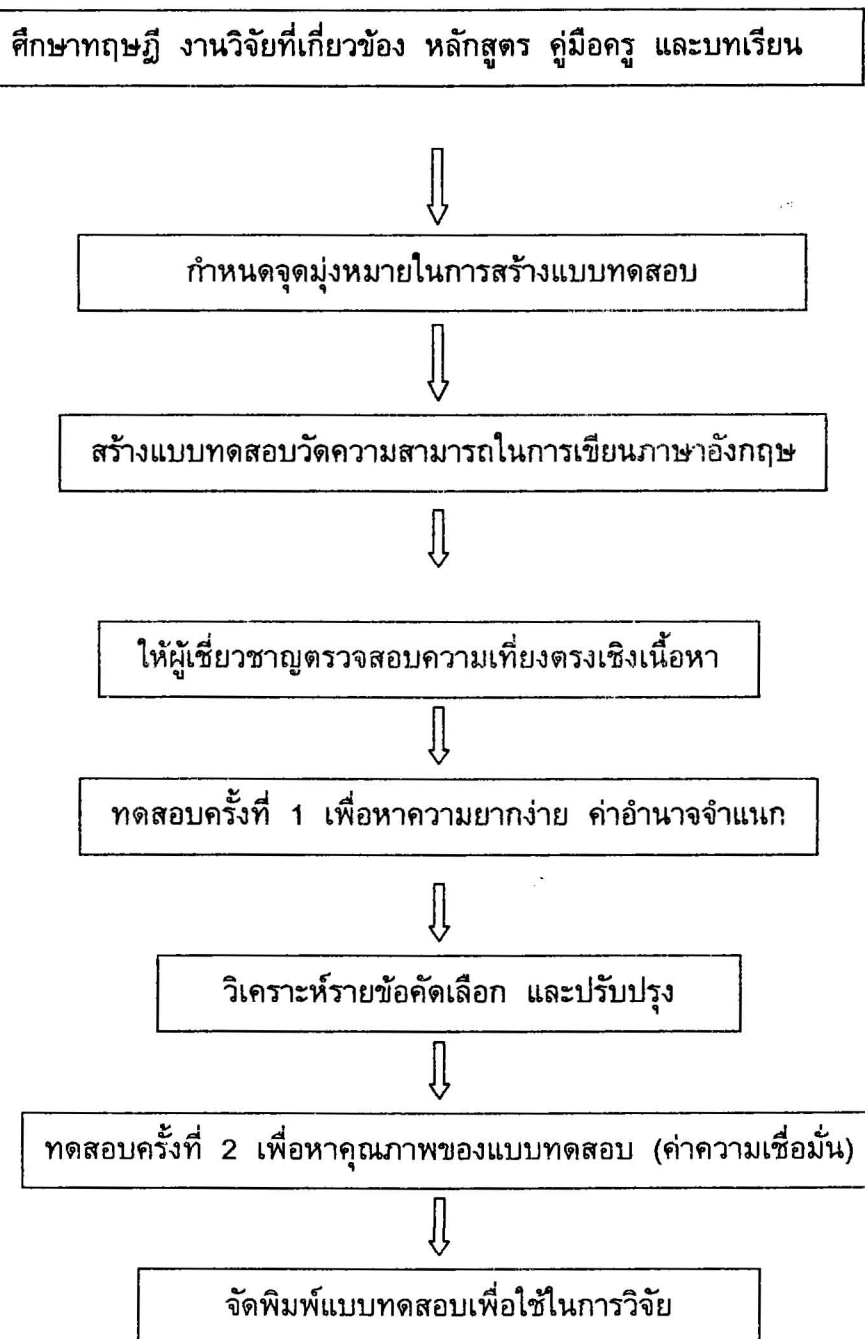
แบบฝึกที่ 3 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนเติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์
มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. เขียนได้สอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์
3. เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
4. เขียนตัวอักษรตัวใหญ่ - ตัวเล็ก และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง

ได้ 1 คะแนน เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ข้อ 1-4 0 คะแนน

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามลำดับขั้นตอนดังนี้

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ในการสร้างแบบทดสอบ ที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการพัฒนาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหาและเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล ที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้

3. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ฉบับ มีจำนวนดังนี้

ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ จำนวน 3 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยพิจารณาค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ได้ข้อสอบด้านการเขียนคำศัพท์ 20 ข้อ ด้านการเขียนบทสนทนา 30 ข้อ ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ 3 ข้อ จากภาพที่ให้บริการ 4 ภาพ จึงเลือกใช้ภาพที่ชัดเจนเพียง 2 ภาพ แล้วไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนราฟาแอล จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6. นำผลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 มาตรวจให้คะแนน ทั้ง 3 ฉบับ คือแบบทดสอบฉบับที่ 1 ตอบถูกให้ 1 คะแนน เขียนถูกต้องตามภาพแต่เขียนผิดตัวอักษร 1 – 2 ตัว ให้ 0.5 คะแนน และตอบผิดหรือเว้นว่างไว้ให้ 0 คะแนน แล้ววิเคราะห์เพื่อหาค่าความง่าย และค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรแบบง่าย โดยใช้เทคนิค 25 % ของนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด รวมทั้งแบบทดสอบฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน วิเคราะห์เป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยใช้เทคนิค 25 % ของนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด (Whitney and Sabers. 1970) เพื่อหาค่าความง่าย (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความง่าย ระหว่าง .20 – .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

ฉบับที่ 1 ด้านการเขียนคำศัพท์ คัดเลือกมา 15 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.48 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ (D) 0.21 – 0.50

ฉบับที่ 2 ด้านการเขียนบทสนทนา คัดเลือกมา 20 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.25 – 0.68 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ (D) 0.24 – 0.79

ฉบับที่ 3 ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ คัดเลือกมา 2 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.30 – 0.62 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ (D) 0.28 – 0.48

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นด้านการเขียนคำศัพท์เท่ากับ 0.68 ด้านการเขียนบทสนทนาเท่ากับ 0.82 และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพเท่ากับ 0.75

8. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

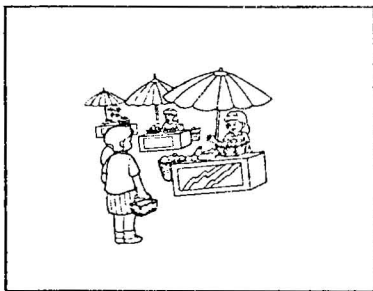
ลักษณะของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างแบบทดสอบ

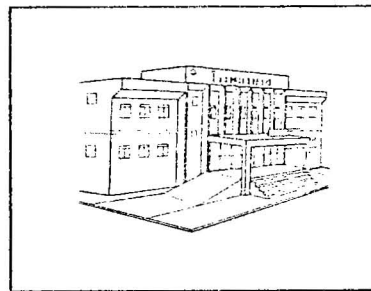
ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

Example 1 :

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Example 2 :

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ต่อกัน โดยดูจากภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้จะให้ใจความสมบูรณ์

Example 1 : Tom : Excuse me, please.

Where's the post office?

Pim : It's on Thanee Street.

Tom : Thank you.

Pim : You are welcome.

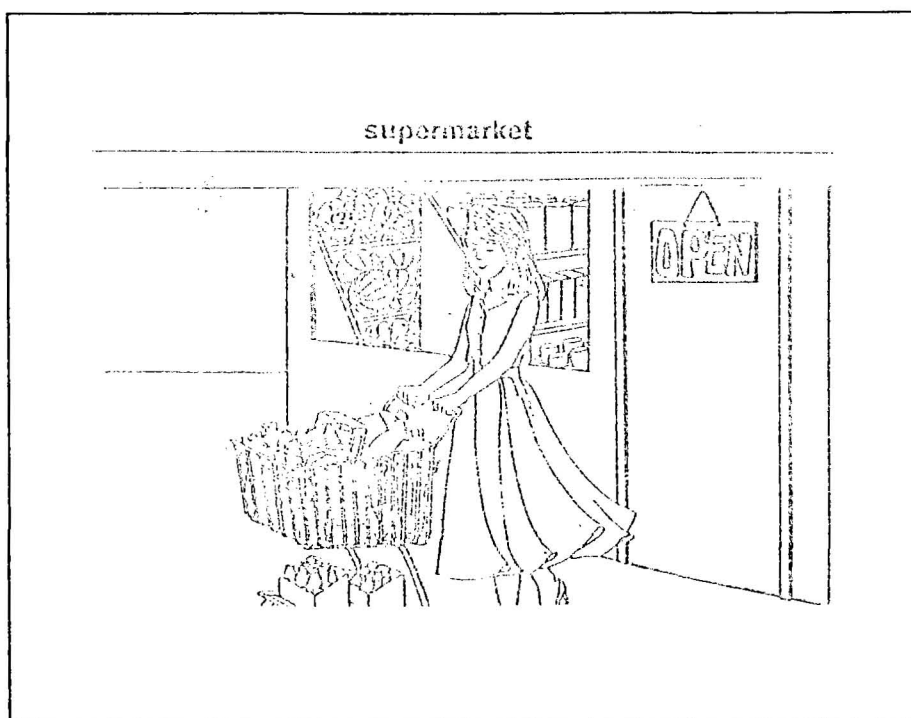
Example 2: Sam : Where do you live?

Sara : I live on Sukhumvi Road, Soi 65

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนประโยค 5 ประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้เพื่อบรรยายภาพข้างล่างนี้

Example 1: shopping / supermarket / boys / trolley / pays

Today 's Sunday Mrs.Janet Mason

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 โดยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนการทดลองดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2528 : 63)

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2
T_1 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการฝึก (Pretest) T_2 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึก (Posttest) X หมายถึง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ		

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนราฟาแอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกในช่วงวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย วิชางานบ้านใช้เวลาฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกและการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละด้านดำเนินการ ดังตาราง

ตาราง 2 แสดงการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

สัปดาห์	วัน	ลักษณะของกิจกรรม
1	จันทร์	การเขียนคำศัพท์ ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึก และชี้แจงการฝึกและการเรียนการสอน
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการฝึก
2	จันทร์	การเขียนบทสนทนา ทดสอบความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึก และชี้แจงการฝึกและการเรียนการสอน
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ หลังการฝึก
3	จันทร์	การเขียนประโยคบรรยายภาพ ทดสอบความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึก และชี้แจงการฝึกและการเรียนการสอน
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ หลังการฝึก

วิธีการฝึกมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ผู้วิจัยสอนตามแผนการสอน และอธิบายขั้นตอนในการทำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการฝึกอย่างละเอียด และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ใช้เวลา 15 นาที
2. เมื่อสอนตามแผนเสร็จก็ให้นักเรียนทำแบบฝึก ใช้เวลาในการทำแต่ละคน 20 นาที
3. เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบที่ได้ และครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนคำตอบครั้งต่อไป 15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนฝึกและหลังฝึกของนักเรียนวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบ t - test แบบ Dependent Samples
3. ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนน (X) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 73)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนกำลังสองของนักเรียนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความง่ายของแบบทดสอบอัตนัย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 199)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{\min})}{2N (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความง่าย
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบอัตนัย(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.

2539 : 201)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	D	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของครอนบัค (Cronbach) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125 - 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้สูตร E_1 / E_2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 :495 -496)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกแต่ละชุดถูกต้องคิดเป็นร้อยละ
	E_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถภาษาอังกฤษหลังการฝึกถูกต้องคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก
	$\sum F$	แทน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังการฝึกจากการทำแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

3.2 เพื่อดูผลการใช้แบบฝึกโดยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนฝึกและหลังฝึก โดยใช้ t – test แบบ Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537 : 201) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของค่า t (t- distribution)
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการฝึก
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

E_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกแต่ละชุดถูกต้องคิดเป็นร้อยละ
E_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถภาษาอังกฤษหลังการฝึกถูกต้องคิดเป็นร้อยละ
ΣX	แทน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก
ΣF	แทน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก
ΣD^2	แทน	กำลังสองของผลต่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
$*$	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ
N	แทน	นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอตามความมุ่งหมาย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึก
2. ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษทุกชุด ปรากฏตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์ โดยเฉลี่ย 80 / 80 ดังตาราง

ตาราง 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์
ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80 / 80

N	A	ΣX	B	ΣF	E_1 / E_2
40	180	5813	55	1805	80.74 / 82.05

จากตาราง 3 พบว่าแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 4 ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้านของทดสอบ
ก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก

แบบทดสอบ	N	คะแนนแบบทดสอบ		ΣD	ΣD^2	t
		ก่อนฝึก	หลังฝึก			
ด้านการเขียนคำศัพท์	40	207	525	316	2689	-21.67*
ด้านการเขียนบทสนทนา		209	635	426	4864	-22.65*
ด้านการเขียนประโยค บรรยายภาพ		380	645	260	2130	-12.34*

จากตาราง 4 พบว่า ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ แตกต่าง
กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
สูงขึ้นทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 / 80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราฟาแอล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนราฟาแอล อ. เมือง จ.สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจำนวน 1 ห้องเรียนๆ ละ 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มา 1 ห้องเรียน จากนักเรียน 4 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกที่ใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีด้านละ 3

ชุด รวมจำนวน 9 ชุด ได้ตรวจทางด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการพิจารณาของเชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า หรือเท่ากับ 0.5

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ใช้พิจารณาการเรียนรู้มี 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.25 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 – 0.50 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 มีจำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทำสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนา มีค่าความยากง่าย 0.26 – 0.63 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.24 – 0.78 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 มีจำนวน 20 ข้อ ส่วนฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.35 – 0.64 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.22 – 0.48 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 มีจำนวน 10 ข้อ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนราฟาแอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกในช่วงโมฆวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย วิชางานบ้านใช้เวลาฝึกวันละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกและการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ แต่ละด้านดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนอังกฤษแต่ละด้าน คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนราฟาแอล จำนวน 40 คน แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นการทดสอบย่อยก่อนการใช้แบบฝึก (Pre – test)

2. นำแผนการสอนและแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละด้าน ไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึกชุดที่ 1 – ชุดที่ 3 ทีละชุด หลังจากการฝึกแล้วครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

3. นำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละด้านไปตรวจให้คะแนน แล้วนำผลจากการฝึกแจ้งให้นักเรียนทราบทุกชุดก่อนการฝึกครั้งต่อไป

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดิมเกี่ยวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกมาให้ให้นักเรียนทำ (Post – test) ในแต่ละด้าน และบันทึกผลคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีค่าเท่ากับ 50.05, 47.55 และ 45.13 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย พบว่า มีค่าเท่ากับ $80.74 / 82.05$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ $80 / 80$

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนราฟาแอล เมื่อทำการฝึกโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ หลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการฝึกแต่ละชุดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเขียนคำศัพท์แบบฝึกชุดที่ 1, 2 และ 3 จะพบว่านักเรียนทำได้ดีในชุดที่ 1 และ 2 แต่ในชุดที่ 3 นักเรียนทำคะแนนไม่ค่อยดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการฝึกการเขียนคำศัพท์ในรูปแบบต่างกัน และมีความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านภาษาไม่เท่ากัน ด้านการเขียนบทสนทนาทั้ง 3 ชุด เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาในการสนทนามีความแตกต่างกันทำให้มีความยากง่ายไม่เท่ากัน รวมถึงด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละแบบฝึกมีความยากง่ายต่างกันขึ้นอยู่กับภาพที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้าในการเขียน และผู้เขียนคือนักเรียนมีอิสระในการใช้ความคิดที่สร้างสรรค์ ดังนั้นจึงต้องอาศัยทักษะในด้านอื่น ประกอบกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับจิมล์ม โกวาทกุล (2530 ; 1) ที่ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาทางด้านการ การพูด การอ่าน รวมทั้งการใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก เห็นมาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย

2. เมื่อพิจารณาผลการใช้แบบฝึก พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร จ่างภากร (2531) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาในครั้งนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกนั้น ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคบรรยายภาพสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนปกติ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน และอาจเนื่องมาจากการฝึกครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบฝึกที่มีภาพเพื่อช่วยดึงดูดความสนใจในการทำแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานเพลิดเพลินและยังได้ผ่อนคลาย เพราะนักเรียนสามารถระบายสีลงในภาพได้ตามใจชอบหลังจากที่ได้ทำแบบฝึกแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ว่าแบบฝึกต้องแยกฝึกเป็นเรื่อง ไม่ยาวเกินไป การใช้ภาษาและภาพเหมาะสมกับวัยของเรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกลงมือทำด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกจะทำให้นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องแม่นยำและยังมีส่วนช่วยให้ได้ใช้คำศัพท์ในการพัฒนาการเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคบรรยายภาพได้ดีอีกด้วย ดังนั้นจึงควรนำแบบฝึกทั้ง 3 ด้านไปใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 การใช้เวลาในการฝึก ไม่ควรจำกัดเวลาควรให้นักเรียนฝึกจนกว่าจะเสร็จ แล้วนำมาส่งครู ครูจะต้องตรวจด้วยตนเอง พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง ถ้านักเรียนคนใดช้ามากก็ควรให้คำแนะนำและให้การเสริมแรง แล้วส่งคืนเพื่อให้นักเรียนทราบการทำแบบฝึกของตน และช่วยกันอภิปรายร่วมกันในแต่ละแบบฝึก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างแบบฝึกกับวิชาอื่นบ้าง และเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึก เพื่อจะได้ทราบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการฝึกโดยใช้แบบฝึกกับการฝึกโดยใช้กิจกรรมอื่น เช่น เกม หรือเพลง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ เคียนทอง.(2540). การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแพรกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, วรรณการ์ พวงเกษม. (2540).ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช .
- กุสุมา รักษาณิ.(2540). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2514). แนวการสอนภาษาไทย. “ คู่มือภาษาไทย. เอกสารการนิเทศ การศึกษากรมฝึกหัดครู ,
- โกวิท ประวาลพฤษ และสมศักดิ์ สินธิระเวชญ์. (ม.ป.ป.) การประเมินในชั้นเรียน. หน้า 257 – 258. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ.(2539).คู่มือครู English Is Fun Book 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2539.กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____หลักสูตรการประถมศึกษา พุทธศักราชฉบับปรับปรุง 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์.(2524). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อัดสำเนา.
- จันทิมา และพรหมโชติ และสุนันท์ ศลโกสุม.(2535). การเขียนข้อสอบภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- จัมลิ้ม โกวิททางกูร.(2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดและพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนอย่างเอहनัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ฉลองชัย สุวัฒนบุรณ.(2528) การเลือกการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ.(2539). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้แบบฝึกที่สร้างตามทฤษฎีสมรรถภาพทางสมองของเทอร์สโตน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2532). หน่วยที่ 14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา, “ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 –15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมธิราช.
- ชูศรี ว่องรัตนะ.(2528). แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____.(2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์.(2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชม ภูมิภาค.(2523). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถนอมศรี เหลาหา.(2535). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการกระบวนการเขียนของเฮวินส์ กับการสอนด้วยวิธี ตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- ทิพวัลย์ มาแสง.(2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นัตดา ขจรนที.(2530). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจที่ได้รับการสอนที่มุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- นรา ธำรงสุข.(2536). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤษดิเดช จังหวัดจันทบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- นิตยา กิจโร.(2530). การศึกษาผลการศึกษาทักษะการตั้งคำถามของนักเรียนในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 .ปรินญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.

- นวลโย หุ่นี.(2529). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพรานวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , อุดສຳເນາ.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2526). แบบทดสอบวัดความถนัด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประพาสน์ พุทธิประภา.(2528). วิทยาการสอนแนวทางไปสู่การสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประพันธ์ จำเริญ.(2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและแบบฝึกหัดในบทเรียน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยงค์ โชติการณ.(2534). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อุดສຳເນາ.
- พิตร ทองชั้น. หลักการวัดผล. (2525). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พิมล แจ่มแจ้ง.(2542). การสร้างชุดฝึกซ่อมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อุดສຳເນາ.
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์. (2527). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซและทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อุดສຳເນາ.
- พรรณธิภา อ่อนแสง.(2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาล้านลาว ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อุดສຳເນາ.
- พรรณิ ชูทัย.(2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช.(2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). **การประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : คณะครู ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา สุพัฒน์. (2530). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการ เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบ ฝึกหัดแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัดอัตโนมัติกับการทำแบบฝึกหัดใน หนังสือแบบเรียน**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- วรรณ แซ่ตั้ง.(2541). **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- วิชัย เพ็ชรเรือง.(2531) **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4. พุดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบ ฝึกการสอนซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานประถมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2517). **แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน, “ในคู่มือ แนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับกลุ่โลบายกับการสอนเด็กเริ่ม เรียนที่พูดสองภาษา**. นครราชสีมา : สำนักงานการศึกษาเขต 11.
- รสริน วรรณะภักฎ.(2531). **ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย , อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.(2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ศศิธร จ่างภากร. (2531). **ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,อัดสำเนา.
- ศรีมาลา พิมพ์นิตย์.(2529). **การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและ**

แรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.

ศรีวิชัย สุวรรณกิติ.(2522). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิชณโลก.**

ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). **ภาษาและการสอน. ม.ป.พ.**

สุกัญญา เศรษฐธรรค์.(2533).**การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ :**
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัดสำเนา.

สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรย์. (2536). **วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .**

สุวิพร ปาละดี.(2531). **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู.**
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโร, อัดสำเนา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์.(2532). **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

สุมิตรา อังวัฒนากุล.(2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .**

สนธิ ตั้งทวี.(2538). **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.**

สุรสิงห์ นิลชร.(2527). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ ของนักเรียนชั้นน้อยประจำหน่วยการเรียนรู้กับกลุ่มที่มีการทำแบบฝึกหัด.**
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.

สุไร พงษ์เจริญ. (2519). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.**

_____. (2520). **วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.**

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์.(2524). **การประเมินผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.**

_____. (2529). **การประเมินความสามารถในการเขียน. กรมวิชาการ. (เอกสารประกอบการประเมินผล) .**

เสาวนีย์ ลิกขามันติต.(2528). **เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.**

- อัจจิมา เกิดผล.(2533). หลักการเขียนในภาษาไทย 1. หน้า 71 – 101. รวบรวมโดย
ไพฑูรย์สินลาร์ตันและคนอื่น ๆ . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- อัจฉรา ชีวพันธ์.(2532). กิจกรรมการเล่นประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
_____. (2538). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช .
- อัจฉรา วงศ์โสธร.(2528). แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย .
- อนันต์ ศรีโสภณ.(2525). ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจการเขียน
สะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกม และ
แบบฝึกหัด. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,
อัสสัณเณ.
- อรัญญา ฤาชัย. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียน
และเจตคติต่อการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัสสัณเณ.
- อัมพร พุยศิริ. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียน
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , อัสสัณเณ.
- อรทัย นุตระฐ์.(2540). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4 . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,
อัสสัณเณ.
- อรษา เณรตาก้อง.(2535). การเปรียบเทียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อ
มูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ , อัสสัณเณ.
- Arapoff , Nancy.(1967). **Writing : A thinking Process, The Art of TESOL : Selected
from the English Teaching Forum. Part Two.** : Washington D.C.
- Arune, Wiriyaichitra. (1983) "Teaching Writing in ESL : A Communicative Syllabus,"
English Teaching Forum. 4 : 39 – 41 .

- Finocchiaro, (1958). **" Reflections on the Past , Present and the Future,"** English Teaching Forum 5 .
- Harris, David P.(1969). **Teaching English as a Second Language.** New York : McGraw Hill Book Company .
- Lado. **Language Teaching : A Scientific Approach.** New York : Hill , 1964.
- Mccrimmon , P.M. and James ,Mccrimmon.(1978). **Writing with a purpose shorted.** Boston : Houghton Mifflin Company.
- Oliva , Peter F .(1988). **Developing the curriculum / Peter F. Oliva.** Glenview, ill : Scott,Foresman.
- Patty, Green.(1985). **Language Workbook and Practice Meterials, Development Language Skills. In the Elementary School.** New York : Allyn and Bacon, Inc.
- Rivers , Wilga M. (1968).**Teaching Foreign language Skills.** Chicago. The university of Chicago Press.
- Valette, Rebecca M.(1977). **Modern language testing, a handbook 1.** New York : Harcourt, Brace.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
2. ค่าความง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

ตาราง 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ในแต่ละด้าน

ด้านการเขียนคำศัพท์		ด้านการเขียนบทสนทนา		ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	
ข้อ	IOC	ข้อ	IOC	ข้อ	IOC
1	1.00	1	1.00	1	1.00
2	1.00	2	1.00	2	0.60
3	1.00	3	0.80	3	0.80
4	1.00	4	0.80	4	1.00
5	0.80	5	0.60		
6	0.50	6	0.50		
7	1.00	7	1.00		
8	1.00	8	0.80		
9	1.00	9	0.80		
10	0.60	10	1.00		
11	1.00	11	1.00		
12	1.00	12	1.00		
13	1.00	13	1.00		
14	0.80	14	1.00		
15	0.60	15	1.00		
16	1.00	16	1.00		
17	1.00	17	0.80		
18	1.00	18	0.80		
19	1.00	19	1.00		
20	0.80	20	0.60		
		21	1.00		
		22	1.00		
		23	0.80		
		24	1.00		
		25	0.80		
		26	1.00		
		27	0.80		
		28	0.60		
		29	1.00		
		30	1.00		

ตาราง 5 ค่าความง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษใน
แต่ละด้าน

ด้านการเขียนคำศัพท์					ด้านการเขียนบทสนทนา					ด้านการเขียนบรรยายภาพ				
ข้อ	Fx _U	Fx _L	P _E	D	ข้อ	Fx _U	Fx _L	P _E	D	ข้อ	fx _U	Fx _L	P _E	D
1	36	24	.70	.23	1	38	25	.63	.26	1	39	25	.64	.38
2	29	20	.48	.35	2	40	23	.68	.34	2	25	14	.39	.23
3	25	15	.28	.05	3	29	25	.47	.10	3	38	24	.62	.28
4	38	27	.60	.30	4	31	16	.62	.31	4	30	6	.30	.48
5	40	31	.58	.15	5	40	22	.58	.35					
6	24	20	.60	.20	6	27	20	.64	.17					
7	29	25	.58	.25	7	39	25	.74	.26					
8	28	24	.48	.50	8	33	26	.40	.17					
9	35	15	.68	.25	9	26	14	.59	.23					
10	36	30	.53	.18	10	36	23	.57	.25					
11	40	27	.48	.50	11	40	18	.84	.42					
12	34	29	.48	.25	12	40	27	.81	.32					
13	25	18	.40	.30	13	35	29	.45	.19					
14	38	29	.65	.30	14	34	11	.26	.46					
15	25	19	.30	.23	15	32	4	.68	.57					
16	37	28	.60	.23	16	39	32	.59	.16					
17	29	20	.78	.25	17	36	23	.56	.24					
18	34	27	.63	.05	18	40	17	.82	.45					
19	31	21	.33	.21	19	39	26	.53	.31					
20	22	12	.78	.27	20	40	13	.88	.52					
					21	37	33	.49	.10					
					22	39	10	.46	.57					
					23	40	7	.58	.60					
					24	40	10	.46	.85					
					25	40	10	.42	.52					
					26	37	6	.47	.60					
					27	33	11	.72	.51					
					28	34	8	.47	.60					
					29	32	27	.42	.12					
					30	39	8	.41	.79					

ภาคผนวก ข

1. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
2. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
4. คะแนนจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ด้านละ 3 ชุดฝึก
5. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80 / 80

ตาราง 6 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการ ฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลัง การฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)
1	4	11	7	49	21	5	14	9	81
2	6	12	6	36	22	6	12	6	36
3	8	12	4	16	23	5	11	6	36
4	5	14	9	81	24	5	13	8	64
5	11	15	4	16	25	4	15	9	81
6	1	11	10	100	26	6	13	7	49
7	2	15	13	169	27	6	13	7	49
8	5	12	7	49	28	6	14	8	64
9	5	13	8	64	29	11	14	3	9
10	1	14	13	169	30	2	11	9	81
11	5	12	7	49	31	7	12	5	25
12	6	15	9	81	32	7	13	6	36
13	7	13	6	36	33	5	11	6	36
14	4	14	10	100	34	1	11	10	100
15	5	15	10	100	35	6	12	6	36
16	5	14	9	81	36	7	13	6	36
17	7	15	8	64	37	5	14	9	81
18	4	14	10	100	38	5	13	8	64
19	4	13	9	81	39	2	14	12	144
20	8	15	7	49	40	3	13	10	100
					รวม	207	525	$\sum D=316$	$\sum D^2=2689$

ตาราง 7 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนฉบับที่ 2

นักเรียนคนที่	ก่อนฝึก	หลังฝึก	ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก (D)	กำลังสองของผลต่าง (D^2)	นักเรียนคนที่	ก่อนฝึก	หลังฝึก	ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก (D)	กำลังสองของผลต่าง (D^2)
1	10	15	5	25	21	5	16	11	121
2	5	13	8	64	22	4	16	12	144
3	5	16	11	121	23	2	15	13	169
4	5	15	10	100	24	4	15	11	121
5	5	14	9	81	25	6	15	9	81
6	7	15	8	64	26	3	16	13	169
7	5	17	12	144	27	3	15	12	144
8	5	13	8	64	28	16	18	2	4
9	7	16	9	81	29	6	15	9	81
10	6	19	13	169	30	5	19	14	196
11	9	19	10	100	31	5	15	10	100
12	5	15	10	100	32	12	17	5	25
13	5	16	11	121	33	3	14	11	121
14	5	15	10	100	34	3	15	12	144
15	6	14	8	64	35	7	16	9	81
16	1	17	16	256	36	3	15	12	144
17	1	13	12	144	37	1	15	14	196
18	2	19	17	289	38	6	19	13	169
19	5	19	14	196	39	5	16	11	121
20	5	18	13	169	40	6	15	9	81
					รวม	209	635	$\sum D=426$	$\sum D^2=4864$

ตาราง 8 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนฉบับที่ 3

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลัง การฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)
1	10	16	6	36	21	5	14	9	81
2	5	16	11	121	22	14	17	3	9
3	6	18	12	144	23	5	18	13	169
4	5	15	10	100	24	9	16	7	49
5	6	16	10	100	25	12	18	6	36
6	5	18	13	169	26	5	15	10	100
7	8	15	7	49	27	10	15	5	25
8	8	14	6	36	28	18	20	2	4
9	5	14	9	81	29	13	18	5	25
10	14	16	2	4	30	12	18	6	36
11	13	16	3	9	31	9	14	5	25
12	10	15	5	25	32	16	18	2	4
13	5	15	10	100	33	7	15	8	64
14	5	15	10	100	34	5	14	9	81
15	10	16	6	36	35	13	16	3	9
16	14	16	2	4	36	5	15	5	25
17	7	17	10	100	37	14	16	2	4
18	10	15	5	25	38	15	17	2	4
19	13	17	4	16	39	13	16	3	9
20	8	18	10	100	40	13	17	4	16
					รวม	380	645	$\sum D=260$	$\sum D^2=2130$

ตาราง 9 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

นักเรียนคนที่	การเขียนคำศัพท์					การเขียนบทสนทนา					การเขียนประโยคบรรยายภาพ				
	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post
1	4	18	18	15	11	10	15	15	14	15	10	12	13	14	16
2	6	15	18	13	12	5	12	12	13	13	5	10	10	14	16
3	8	14	20	15	12	5	14	13	13	16	6	11	12	12	18
4	5	15	12	18	14	5	13	16	15	15	5	12	13	12	15
5	11	15	15	13	15	5	18	10	12	14	6	11	16	13	16
6	1	19	16	17	11	7	14	13	14	15	5	15	11	15	18
7	2	20	20	19	15	5	14	17	17	17	8	14	14	15	15
8	5	15	18	17	12	5	14	17	16	13	8	12	14	15	14
9	5	17	18	13	13	7	13	11	15	16	5	11	12	14	14
10	1	16	18	11	14	6	19	15	16	19	14	14	17	16	16
11	5	13	17	6	12	9	14	13	13	19	13	14	14	15	16
12	6	15	14	15	15	5	14	13	16	15	10	13	12	15	15
13	7	19	20	15	13	5	13	16	14	16	5	12	13	14	15
14	4	14	18	16	14	5	16	16	16	15	5	11	15	15	15
15	5	13	20	15	15	6	13	16	15	14	10	14	13	12	15
16	5	16	20	17	14	7	13	13	15	17	14	13	15	17	16
17	7	18	19	19	15	1	14	16	15	13	7	11	17	15	17
18	4	14	16	11	14	1	19	14	19	19	10	14	16	15	15
19	4	19	17	19	13	2	18	19	15	19	13	17	15	16	17
20	8	20	19	20	15	5	14	19	17	18	8	18	15	12	18
21	5	17	15	12	14	5	12	17	15	16	5	14	13	15	14
22	6	12	12	7	12	4	13	18	15	16	14	13	10	10	17
23	5	16	19	14	11	2	18	17	15	15	5	12	15	15	18
24	5	16	17	16	13	4	18	13	13	15	9	12	16	17	16
25	4	18	12	14	15	6	15	16	16	15	12	17	15	15	18

ตาราง 9 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	การเขียนคำศัพท์					การเขียนบทสนทนา					การเขียนประโยชน์บรรยายภาพ				
	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post
26	6	19	19	16	13	3	11	18	17	16	5	10	13	12	15
27	6	17	19	14	13	3	12	15	15	15	10	12	12	13	15
28	6	17	17	15	14	16	15	18	17	18	18	17	15	15	20
29	11	20	20	19	14	6	12	12	15	15	13	17	15	17	18
30	2	18	17	13	11	5	15	13	14	19	12	14	14	18	18
31	7	16	19	19	12	5	13	18	16	15	9	14	18	18	14
32	7	20	19	18	13	12	12	15	16	17	16	12	15	18	18
33	5	16	17	17	11	3	17	14	15	14	7	17	2	16	15
34	1	18	17	12	11	3	13	18	16	15	5	12	12	13	14
35	6	18	17	13	12	7	13	14	15	16	13	19	10	13	16
36	7	18	19	17	13	3	12	14	13	15	5	14	11	13	15
37	5	17	16	19	14	1	13	16	14	15	14	13	18	15	16
38	5	17	18	19	13	6	14	18	16	19	15	19	14	15	17
39	2	17	15	15	14	5	14	17	17	16	13	18	12	13	16
40	3	16	15	13	13	6	14	16	15	15	13	15	17	15	17

ตาราง 10 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความ
สัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80 / 80

แบบฝึก / แบบทดสอบ	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	N	$\bar{X}$	SD.	
แบบฝึกการเขียนคำศัพท์						
ชุดที่ 1	20	668	40	16.70	2.07	
ชุดที่ 2	20	691	40	17.28	2.21	
ชุดที่ 3	20	643	40	16.07	3.12	
รวม	60	2002	40	50.05	5.43	
แบบฝึกการเขียนบทสนทนา						
ชุดที่ 1	20	634	40	15.85	3.14	
ชุดที่ 2	20	639	40	15.98	3.13	E ₁ 80.74
ชุดที่ 3	20	629	40	15.73	3.12	
รวม	60	1902	40	47.55	5.42	
แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยาย ภาพ						
ชุดที่ 1	20	640	40	16.00	3.12	
ชุดที่ 2	20	634	40	15.85	3.13	
ชุดที่ 3	20	635	40	15.88	3.13	
รวม	60	1909	40	47.73	5.14	
แบบทดสอบ						
ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์	15	525	40	13.13	1.32	
ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา	20	635	40	15.88	1.74	E ₂ 82.05
ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยาย ภาพ	20	645	40	16.13	1.45	
รวม	55	1805	40	45.13	5.69	

ภาคผนวก ค

1. แผนการสอน
2. แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 1 – 3
3. แบบฝึกการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 1 – 3
4. แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ ชุดที่ 1 – 3
5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
6. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ
7. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ

แผนการสอนที่ 1
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เป็นประจำช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำศัพท์มาให้นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดคำ และสามารถเขียนตัวอักษรเต็มลงในคำที่ขาดหายไปได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์

bank, bus station, health center, hospital, house, police station, post office, temple, train station supermarket, get up, breakfast, river, condominium, apartment, restaurant, farmhouse, take a bath,

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. สนทนาเกี่ยวกับความสำคัญหรือความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ
2. แสดงบัตรภาพธนาคาร สถานีขนส่ง โรงพยาบาล บ้าน สถานีตำรวจ ที่ทำการไปรษณีย์ วัด สถานีรถไฟ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ฯลฯ ที่ละภาพแล้วถามนักเรียนว่า What's this ? ถ้านักเรียนไม่รู้ให้ตอบว่า I don't know. แล้วถามครูว่า What's that?

ขั้นสอน

3. แสดงบัตรภาพที่แสดงความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่ละภาพพร้อมทั้งให้นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์นั้นจากเทปหรือครู แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม
4. แสดงบัตรภาพที่แสดงความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่ละภาพ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์นั้น พร้อมทั้งแสดงบัตรคำประกอบ
5. ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์

ขั้นนำไปใช้

6. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วฝึกเปลี่ยนกันถามและตอบโดยใช้คำศัพท์ที่เรียน เช่น

A : Is this a house?

B : No. It's a hospital.

ชั้นฝึกทักษะ

7. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 1

ชั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 1

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. เทปประกอบบทเรียน

แผนการสอนที่ 2
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การฝึกสนทนาโต้ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำจะทำให้เกิดความชำนาญ

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับสถานที่หรือที่อยู่ของบุคคลได้

เนื้อหา

การถามตอบเกี่ยวกับสถานที่ และที่อยู่

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. ติดแถบประโยคการถามตอบเกี่ยวกับสถานที่ และที่อยู่ เช่น

A : Where is the bus station?

B : It's next to the hospital.

A : Where is Suwit's house?

B : It's behind the market.

2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม

ขั้นสอน

3. ร่วมกันอภิปรายถึงการถามและตอบเกี่ยวกับสถานที่และที่อยู่ของการถามตอบในแต่ละแบบ

ขั้นนำไปใช้

4. นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วเปลี่ยนกันถามตอบเกี่ยวกับสถานที่ในชุมชนหรือที่อยู่ของเพื่อนในห้อง

ขั้นฝึกทักษะ

5. นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 2

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 2

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แถบประโยค
2. บัตรภาพ / บัตรคำ

แผนการสอนที่ 3
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การเล่นเกมหางภาษานอกจากจะได้รับความสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการฝึกทักษะทางภาษาอีกด้วย

จุดประสงค์

1. สามารถถามตอบเกี่ยวกับสถานที่ทำงานได้
2. สามารถเล่นเกมหาคำถามได้

เนื้อหา

การถามและตอบโดยใช้คำถาม

Do you work in ____?

Yes./No.

เกมหาคำถาม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. สนทนาเกี่ยวกับการเล่นเกมหางภาษาที่นักเรียนเคยเล่นมาแล้ว วิธีการเล่น และประโยชน์ที่ได้

ขั้นสอน

2. ยกตัวอย่างการถามและตอบเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน เช่น

Do you work in a hospital?

Yes.

3. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วให้แต่ละคนเขียนชื่อสถานที่ทำงานของผู้ปกครองไว้ในกระดาษ เพื่อให้เพื่อนทายที่ทำงานที่เขียนไว้

ขั้นนำไปใช้

4. ให้นักเรียนเล่นเกมหาคำถาม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 คน นำบัตรภาพหรือบัตรคำที่เป็นคำศัพท์เรียกอาชีพ แล้ววางบัตรภาพหรือบัตรคำ คำว่าหน้าไว้กลางโต๊ะ เปลี่ยนกันเปิดบัตรทีละ 1 คน ให้เพื่อนเปลี่ยนกันถาม Do you work in a ____? ภายในหาคำถาม ต้องทายให้ได้ว่าผู้นั้นประกอบอาชีพอะไร เมื่อทายเสร็จแล้วให้คืนบัตรไว้ที่เดิมสลับบัตรแล้วคนต่อไปหยิบภาพขึ้นมาให้คนอื่นทาย ผู้ที่ทายถูกมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ชั้นฝึกทักษะ

5. นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 3

ชั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 3

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างเกมทางภาษา
2. แถบประโยค
3. บัตรภาพ / บัตรคำ

แผนการสอนที่ 4
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

Where are you going? เป็นสำนวนที่ถามว่ากำลังจะไปไหน

จุดประสงค์

นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ สามารถพูด และเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

Where are you going? I'm going to _____ .

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ เช่น bank, hospital, temple, police station โดยแสดงบัตรภาพแล้วถามตอบ เช่น What's this? It's a temple.

2. ให้นักเรียนคนหนึ่งทำท่าเดินไปที่ใดที่หนึ่งแล้วครูถามว่า Where are you going?

3. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของประโยคที่ครูถาม

ขั้นสอน

4. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทป หรือ ครู แล้วฝึกออกเสียงตาม เช่น

A : Where are you going?

B : I'm going to the bank. หรือ To the bank.

5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้เปลี่ยนกันถามว่ากำลังจะไปไหนและตอบตามสถานที่ซึ่งกำหนดให้

ขั้นนำไปใช้

6. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วเปลี่ยนกันถามและตอบโดยใช้ประโยค

Where are you going? I'm going to the _____. หรือ To the _____.

ขั้นฝึกทักษะ

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนบทสนทนาชุดที่ 1

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนบทสนทนา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. เทปประกอบบทเรียน

แผนการสอนที่ 5
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ อยู่เป็นประจำทำให้เกิดทักษะทางภาษามากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์

นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจพูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

1. บทสนทนาซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน
2. คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เช่น get up, have breakfast, take a bath, do homework have dinner, have lunch
3. bedroom , get dressed, hurry up bathroom, living room

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. สนทนาเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียนว่า มีอะไรกันบ้าง
2. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันและสรุปประเด็นสำคัญ

ขั้นสอน

3. แสดงแถบประโยค การถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง เช่น

What time do you get up?

I get up at 6 o'clock.

4. ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้เปลี่ยนกันถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

ตามกิจกรรมและเวลาที่กำหนดให้

ขั้นนำไปใช้

6. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน เปลี่ยนกันถามและตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

ขั้นฝึกทักษะ

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนบทสนทนาชุดที่ 2

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม

2. การตอบคำถาม
3. ตรวจสอบแบบฝึกการเขียนบทสนทนาชุดที่ 2

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบประโยค
2. บัตรคำ
3. เทปประกอบบทเรียน

แผนการสอนที่ 6
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

Where do you live? เป็นสำนวนที่ถามเกี่ยวกับที่อยู่

What's your address? เป็นสำนวนที่ถามเกี่ยวกับบ้านเลขที่

จุดประสงค์

นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ สามารถพูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

การถามตอบเกี่ยวกับที่อยู่โดยใช้ประโยคคำถาม

Where do you live?

What's your address?

คำศัพท์ตารางเดินรถ arrive, depart

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. ทบทวนบทสนทนาจากบทเรียนที่ผ่านมา เช่น

A : Where's the post office?

B : It's near the market.

2. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทป หรือ ครู แล้วช่วยกันสรุปประเด็นสำคัญ เช่น

A : Where do you live?

B : I live in Amphoe Muang.

A : What's your address?

B : 79 Soi Na Na.

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาที่ละประโยคพร้อมแสดงแถบประโยคประกอบ แล้วฝึกออกเสียงตามเทป หรือครู

4. ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของประโยคที่ใช้ถามและตอบตามบทสนทนา ความแตกต่างของการถามและตอบ โดยใช้ประโยคคำถาม Where do you live? กับ What's your address?

5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 คน ให้สมาชิกในกลุ่มเปลี่ยนกันถามเกี่ยวกับที่อยู่และบ้านเลขที่ของเพื่อน

ชั้นนำไปใช้

6. ให้นักเรียนถามที่อยู่และบ้านเลขที่ของเพื่อนในชั้นเรียน
ชั้นฝึกทักษะ

7. นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนบทสนทนาชุดที่ 3

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนบทสนทนาชุดที่ 3

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบประโยค
2. เทปประกอบบทเรียน

แผนการสอนที่ 7
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพได้

เนื้อหา

การสร้างแผนผังชุมชนของตนหรือการสร้างเมืองสมมุติ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. ทบทวนการถามตอบเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ในชุมชนหรือที่อยู่ของเพื่อนในชั้นเรียน

ขั้นสอน

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มสร้างแผนผังชุมชนของตนหรือเมืองสมมุติ

3. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ให้กลุ่มอื่นช่วยวิจารณ์

ขั้นนำไปใช้

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานมาปรับปรุงแก้ไขแล้วเขียนบรรยายแผนผังของตน

5. นำผลงานของแต่ละกลุ่มมาจัดแสดงที่ป้ายนิเทศ

ขั้นฝึกทักษะ

6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 1

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม

2. การตรวจแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 1

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างแผนผัง

2. แถบประโยค

แผนการสอนที่ 8
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพได้

เนื้อหา

การเขียนบรรยายภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. สนทนาซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เช่น

What time do you take a bath?

I take a bath at 18 : 00.

2. สนทนาเกี่ยวกับการเขียนบันทึกกิจวัตรประจำวัน เช่น

- ใครเคยเขียนบันทึกกิจวัตรประจำวันบ้าง

- ประโยชน์ของการเขียนบันทึกกิจวัตรประจำวัน

ขั้นสอน

3. เสนอตัวอย่างบันทึกกิจวัตรประจำวันให้นักเรียนพิจารณาแล้วเขียนบรรยาย

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเขียนบันทึกกิจวัตรประจำวันของกลุ่ม โดย
 สมมุติ

กิจกรรมและเวลาเอง

ขั้นนำไปใช้

6. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนบันทึกกิจวัตรประจำวันของตน

ขั้นฝึกทักษะ

7. ทำแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 2

ชั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 2

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพ
2. แถบประโยค

แผนการสอนที่ 9
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คาบ
เรื่อง Place

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านตารางเดินรถ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์

สามารถเขียนบรรยายภาพได้

เนื้อหา

การอ่านตารางเดินรถ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. อ่านตารางเดินรถ

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูตัวอย่างตารางเดินรถ ในแผ่นชาร์ป แล้วตอบคำถาม เช่น

- What time does the train arrive in Nakhon Pathom?
- What time does the train depart from Nakhon Sawan?

ขั้นนำไปใช้

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วให้แต่ละกลุ่มสร้างตารางเดินรถ
4. ให้แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนตารางเดินรถที่สร้างขึ้น เพื่อฝึกอ่านและเขียนรายงาน

ขั้นฝึกทักษะ

5. นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 3

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกการเขียนบรรยายภาพชุดที่ 3

สื่อการเรียนรู้การสอน

ตารางเดินรถ

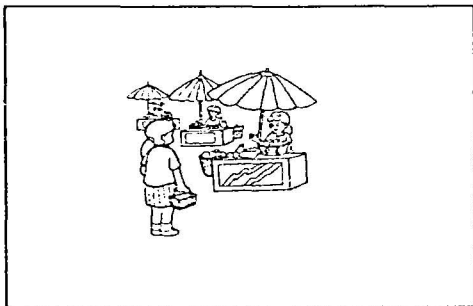
Name Class Number

แบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์

(ชุดที่ 1)

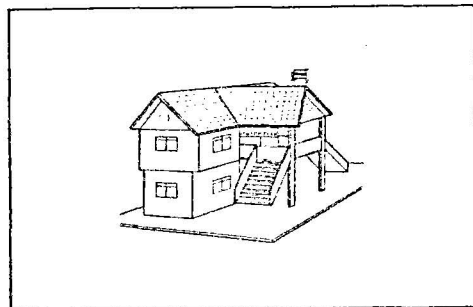
คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังครูอ่านคำศัพท์ที่ละข้อและอ่านออกเสียงตามครู แล้วจึงเขียนตัวอักษรลงในช่องว่างที่ขาดหายไป ให้มีความหมายตรงตามภาพที่กำหนด

Ex. 1

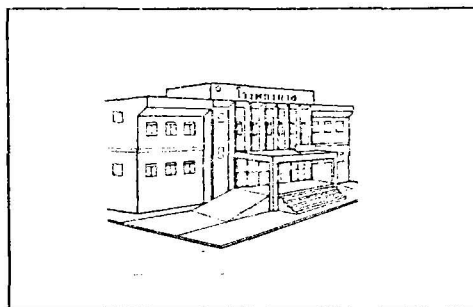
M a r k e t

2.

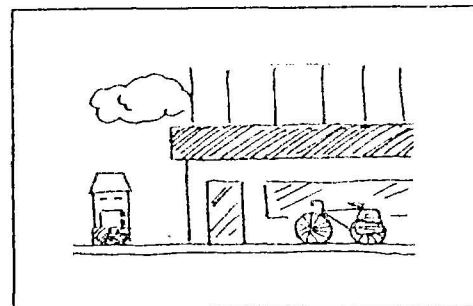
P _ _ l _ _ c e _ _ t a t _ _ o _ _

Ex. 2

H o s p i t a l

3.

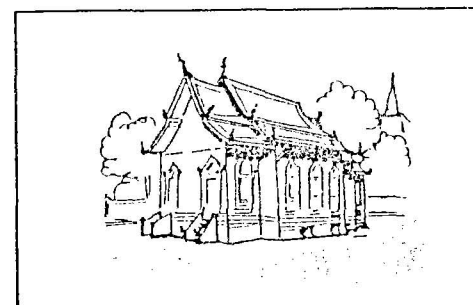
_ _ o s _ _ o f _ _ _ _ c e

1.

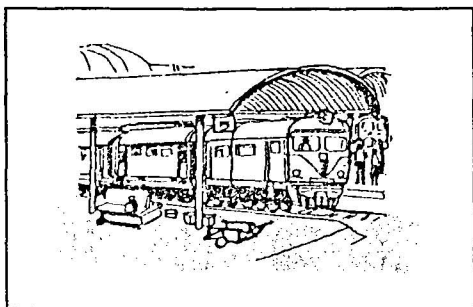
B _ _ s _ _ t a t _ _ o n

4.

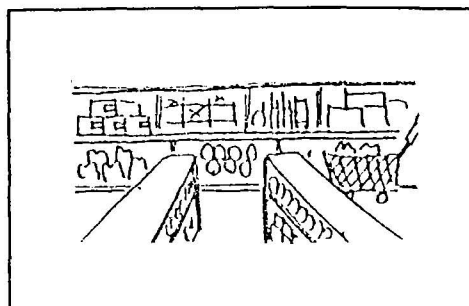
T _ _ m _ _ l _ _

5.

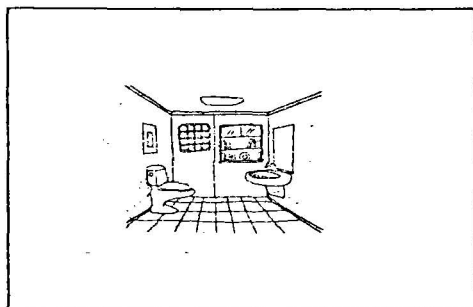
T _ _ a _ _ ns _ _ at _ _ on

9.

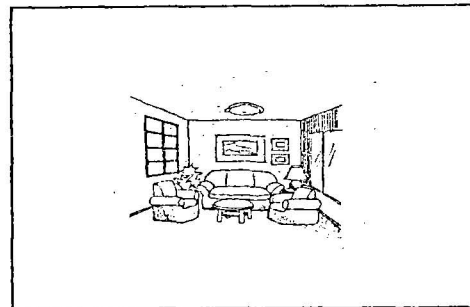
_ _ up _ _ r m r _ _ r k e _ _

6.

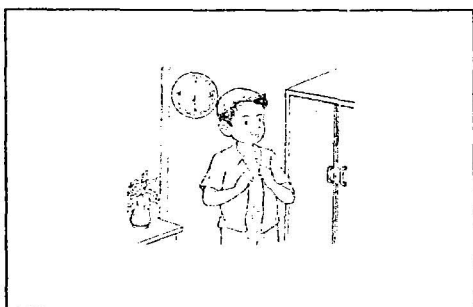
_ _ at _ _ r o _ _ m

10.

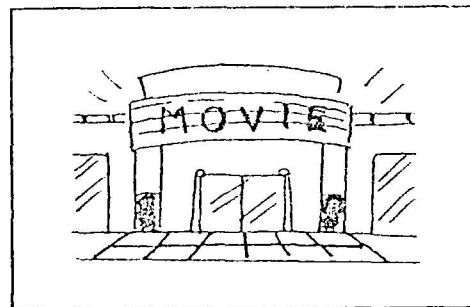
L _ _ v _ _ ng r o _ _ _

7.

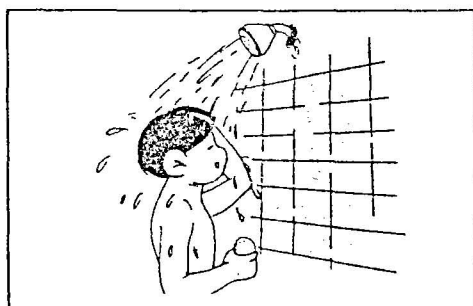
_ _ e t _ _ r _ _ s _ _ e d

11.

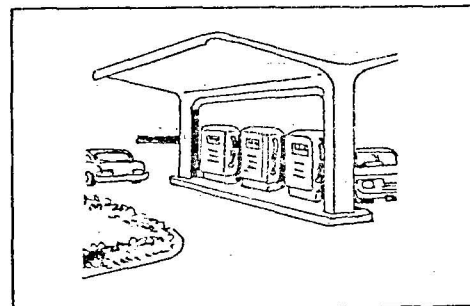
C _ _ n _ _ m _ _

8.

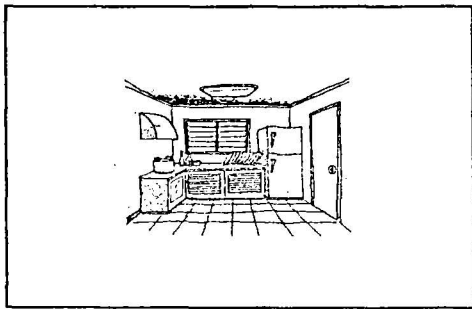
T _ _ k _ _ a _ _ a _ _ h

12.

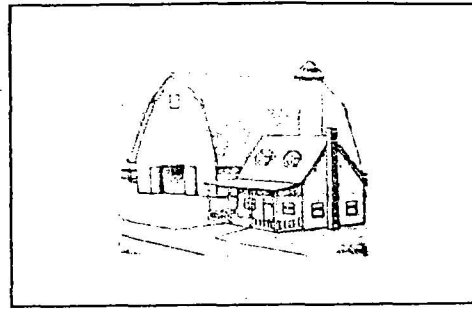
G _ _ s _ _ tat _ _ o _ _

13.

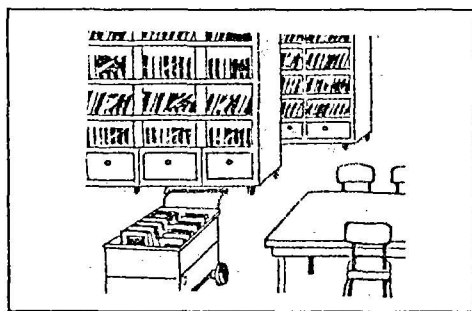
K _ _ t _ _ h e _ _

17.

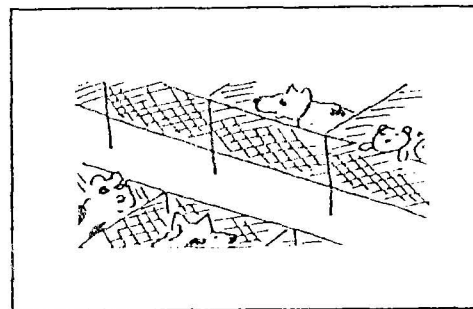
_ _ a r _ _ h _ _ u s _ _

14.

L _ _ b _ _ a r _ _

18.

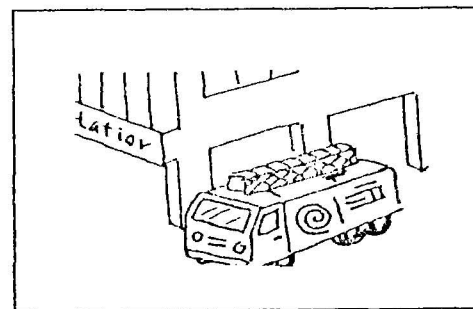
_ _ e t _ _ h _ _ p

15.

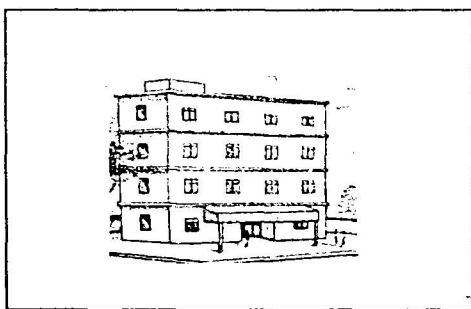
H _ _ v e b _ _ e _ _ k f _ _ s t

19.

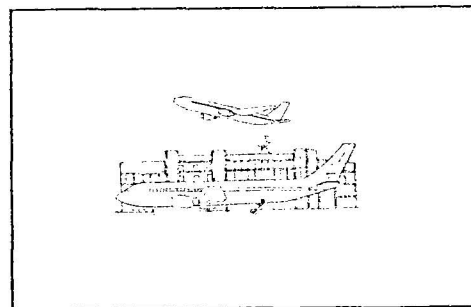
_ _ i r _ _ s t _ _ t i o _ _

16.

A _ _ a r _ _ m _ _ n _ _

20.

_ _ i r _ _ o r _ _

Name Class Number

แบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 2)

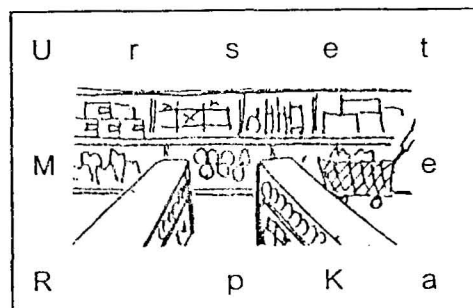
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพและตัวอักษรที่กำหนดให้ และเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงตามภาพนั้น

Ex. 1

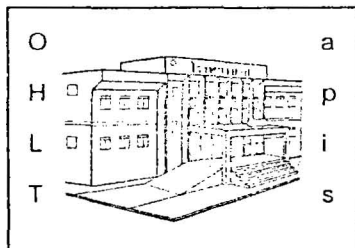

Market

2.

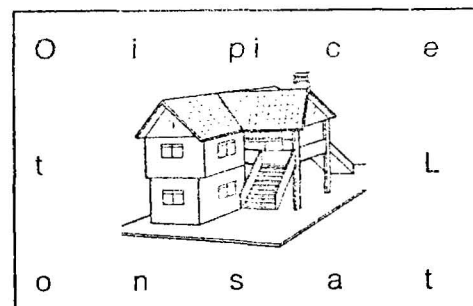

Ex. 2

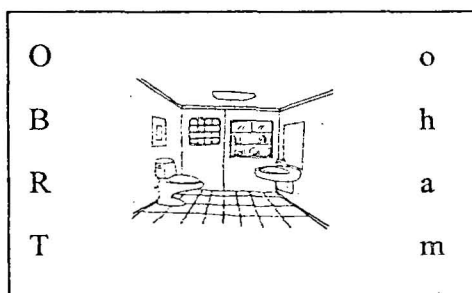

Hospital

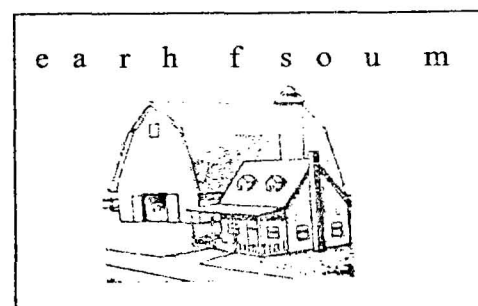
3.

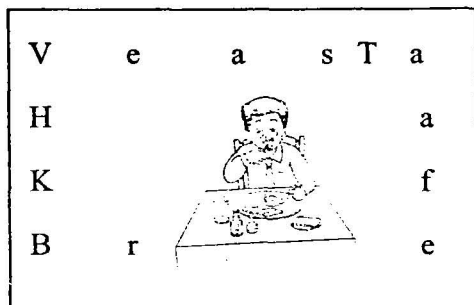
1.

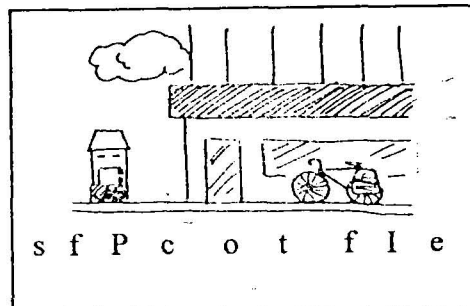
4.

5.

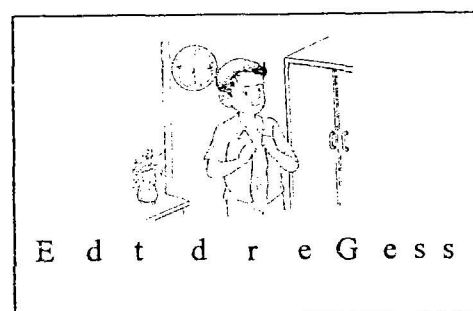
9.

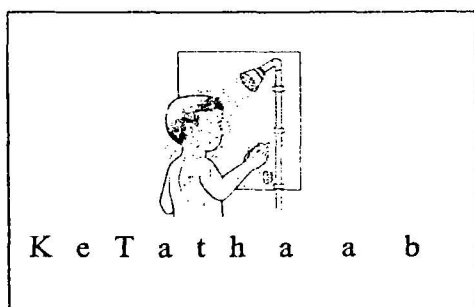
6.

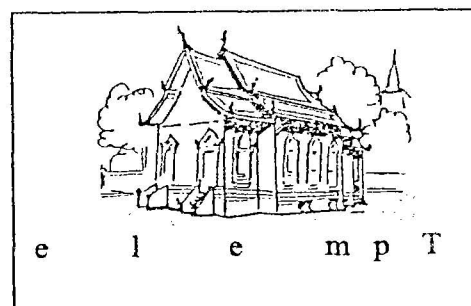
10.

7.

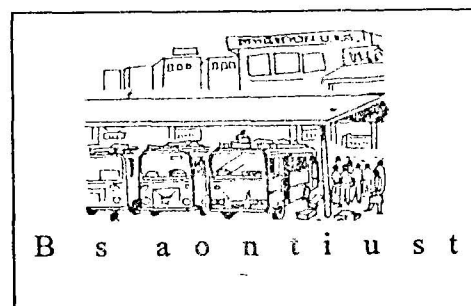
11.

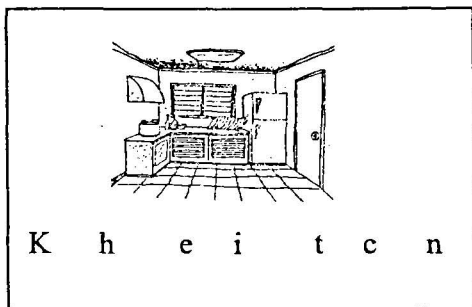
8.

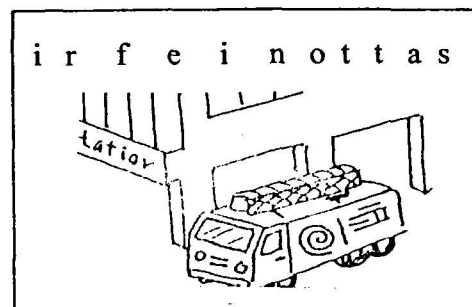
12.

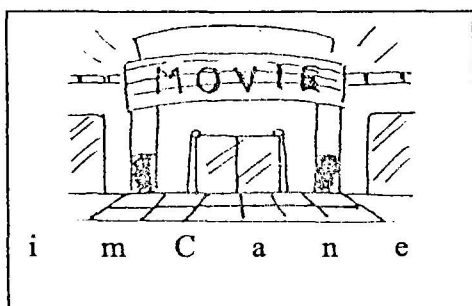
13.

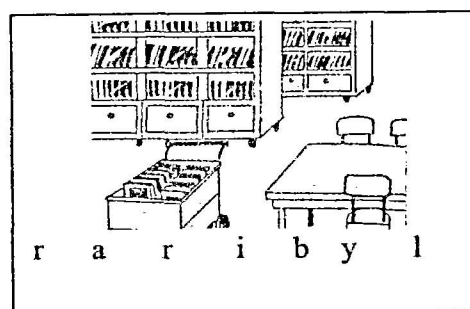
17.

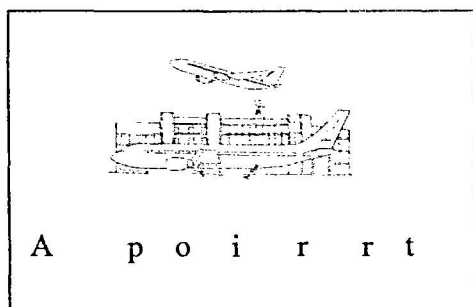
14.

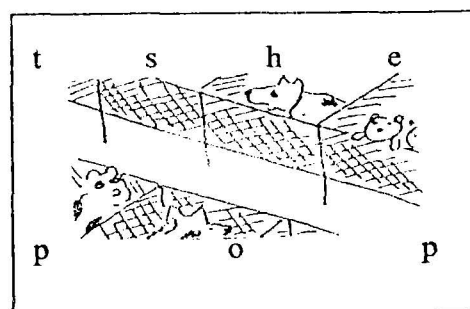
18.

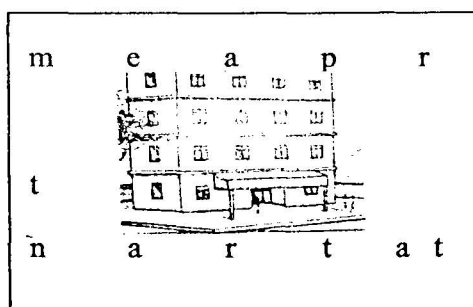
15.

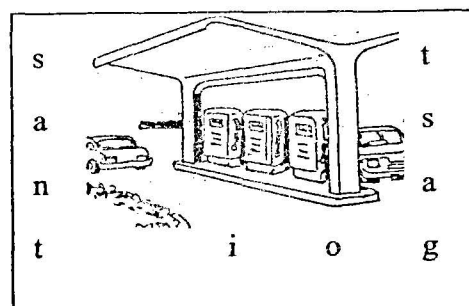
19.

16.

20.

Name Class Number

แบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 3)

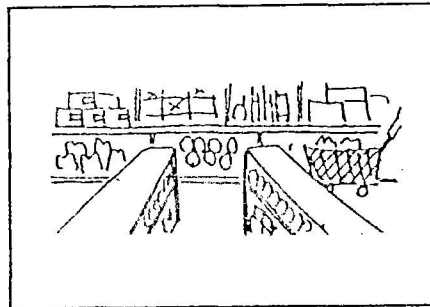
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนตัวอักษร เติมคำศัพท์ลงในประโยคให้ได้ความหมายตรงตามภาพ
นั้น

Ex. 1

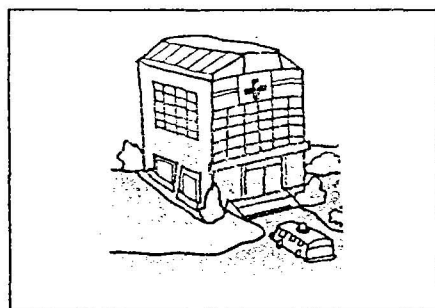
I go to the market

2.

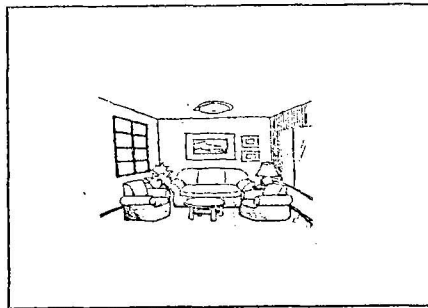
We are going to the _____

Ex. 2

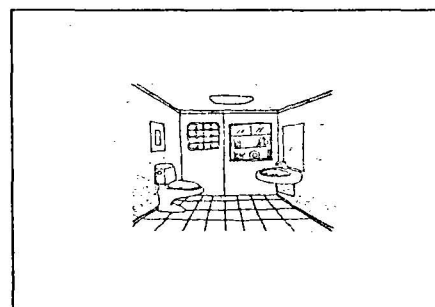
I go to the hospital

3.

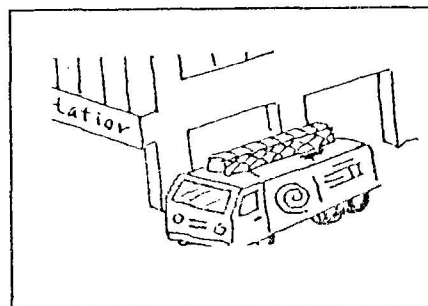
We are in the _____.

1.

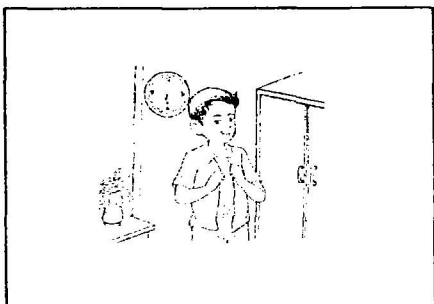
It is a _____.

4.

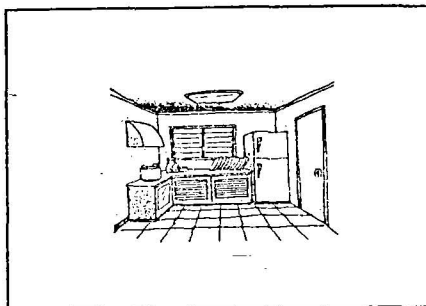
That is a _____.

5.

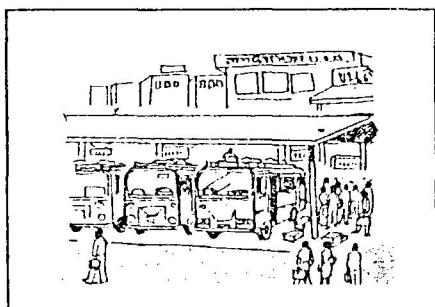
The boy _____

9.

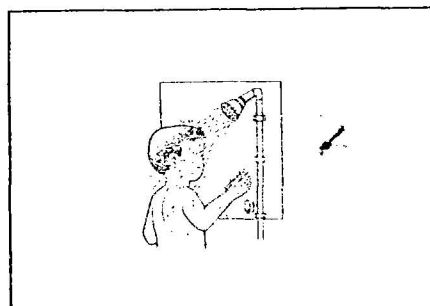
Make cooks food in the _____.

6.

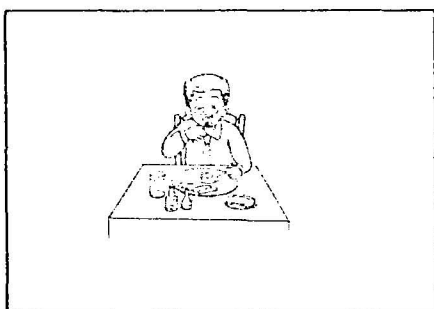
They are _____

10.

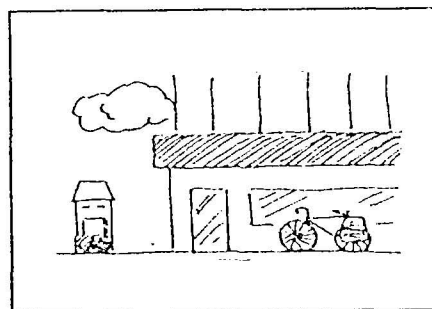
The boy _____

7.

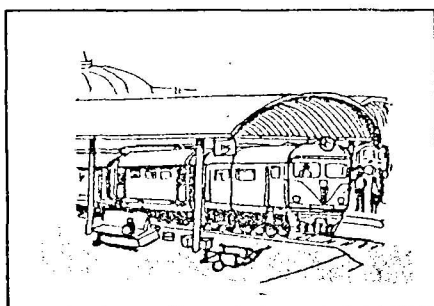
They have _____ in the morning.

11.

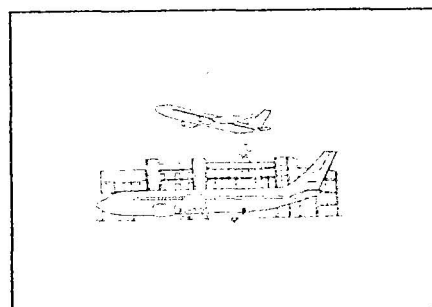
The postmen work in the _____.

8.

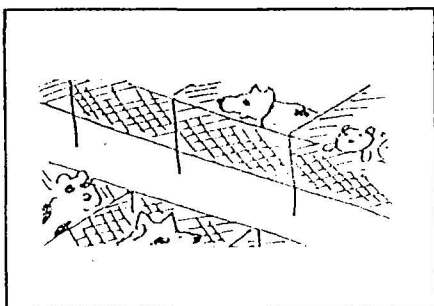
The men are at the _____.

12.

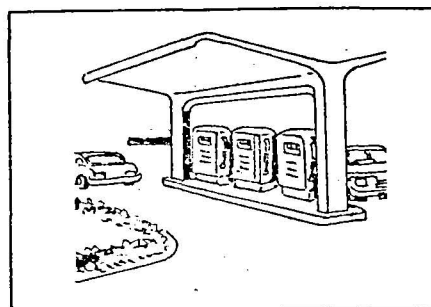
It is an _____.

13.

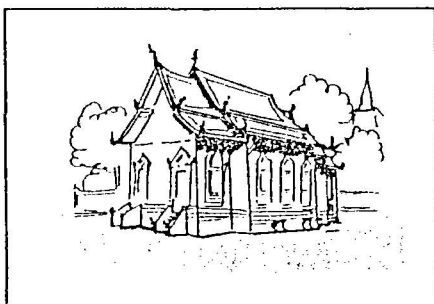
The _____ opens at 7 : 30 daily.

17.

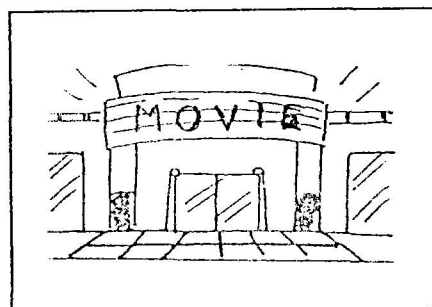
There is some oil in the _____.

14.

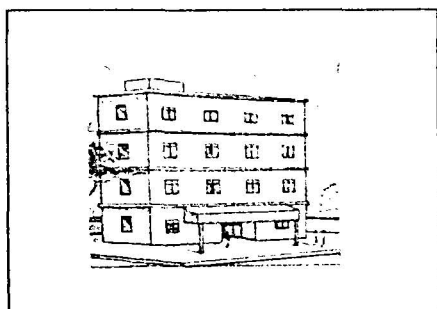
The monks live in the _____.

18.

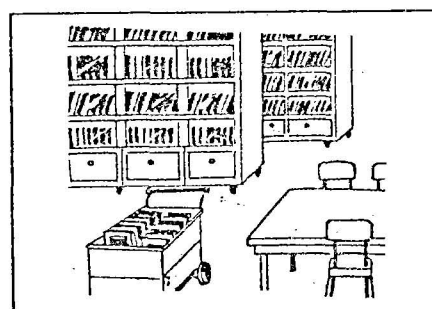
The _____ is big.

15.

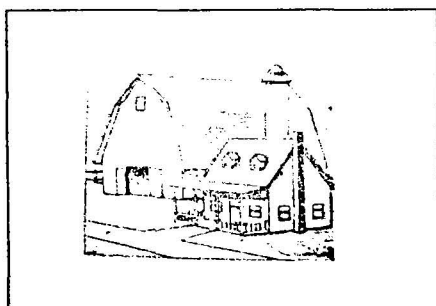
They live in a _____.

19.

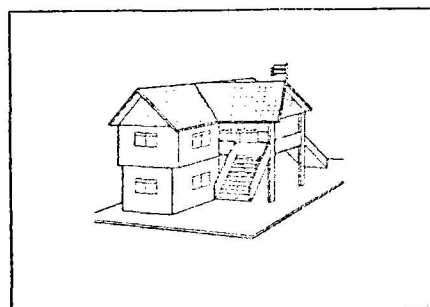
I read a book in the _____.

16.

This is a _____.

20.

The _____ is near my house.

Name..... Class Number.....

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา
(ชุดที่ 1)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ตอบเพื่อถามบอกเกี่ยวกับทาง สถานที่ และที่อยู่

- Ex.1**
- Tom : Excuse me, please.
Where's the post office?
 Pim : It's on Thanee Street.
 Tom : Thank you
 Pim : You 're welcome

- Ex.2**
- Sam : Where do you live?
 Sara : I live on Sukhumvi Road, Soi 65

1. Suk : (1)_____, please. (2)_____ 's the train station?
 Napa : It's on Taiban street.
 Suk : (3)_____.
 Napa : You 're (4)_____.
2. Jim : Where do you live?
 Jam : I (5)_____ Ramkhamhaeng Road.
3. Boon : Where are you (6)_____?
 Ben : I am going to the (7)_____.
 Boon: Where 's it?
 Ben: It is over there, in front of the bank. (8)_____?
 Boon : I 'm going to the temple. It is behind the hospital.
 Ben : O.K. Let's walk together.

4. Amy: Excuse me, madam.
 Woman: (9)_____.
 Amy: Is there a drug store around here?
 Woman: Yes, (10)_____ one near the bank.
 Amy: (11)_____.
 Woman: (12)_____.
5. Tony : Where are you (13)_____ ?
 Tim : Hospital. Where is the hospital?
 Tony : It is opposite the police station.
 Tim : Do you work at the (14)_____?
 Tony : (15)_____. I work in the bank. It is near the hospital.
 Tim : May I go with you?
 Tony : (16)_____.
6. Pin: (17)_____ 's the cinema?
 Porntep: It's next to a drug store.
 Pin: Where's the (18)_____?
 Porntep: It's near the Emerald Buddha Temple.
 Pin: (19)_____ I walk to the Emerald Buddha Temple from here?
 Porntep: Yes, walk straight along this road. It's on the corner.
 Pin: Thank you very much.
 Porntep: (20)_____.

Name Class Number

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา
(ชุดที่ 2)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับ เวลา ให้มีใจความสมบูรณ์

- Ex.1**
- John : What time do you get up?
- Naree : I get up at 6 o'clock.
- John : I can't get up early. I get up at 6 : 30.
- Naree : Do you hurry to school every morning?
- John : Yes.

- Ex.2**
- Madam : Excuse me Sir. When does the train leave?
- Sir : It leaves at 10 a.m.

1. Aree : What time does your English class begin?
 Anan : It (1)_____ 10 : 10
 Aree : (2)_____ do you study Thai?
 Anan : From 1 : 30 to 2 : 20

2. Boon : What time does the train (3)_____ Uttaradit?
 Buw : At 12 : 20 in the evening
 Boon : (4)_____ does it arrive in Bangkok?
 Buw : At 6 : 30 in the (5)_____.

3. June : Does the train (6)_____ Chang Mai at 6 : 15 in the morning?
 Jane : No, It leave at 6 : 15 in the (7)_____.
 June : Does it (8)_____ in Bangkok at 7 : 30 in the (9)_____.
 Jane : (10)_____.

4. Malee : She come early today.
 What time do you (11)_____ in the morning?
 Anong : I get up at five o'clock.
 Malee : Do you have breakfast in the (12)_____?
 Anong : (13)_____, _____.
5. Nawee:Hello! Thai
 Thai: Hi! (14)_____. He come early today.
 What time do you (15)_____ in the morning.
 Nawee:I get up at 5.30 .
 Thai: Do you (16)_____ in the (17)_____?
 Nawee:Yes, I do
6. Jintana: (18)_____ Sir. When does the plane leave?
 Sir : It (19)_____ at 10 a.m.
7. Rattana: (20)_____ does the post office open?
 Weranut: It usually opens at 8.30 everyday.

Name Class Number

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา
(ชุดที่ 3)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาเพื่อถามทาง ตารางเดินรถ การเดินทาง การกล่าวขอบคุณ การขอโทษ ในสถานการณ์ต่อไปนี้ ให้ได้ใจความสมบูรณ์

Ex.1 Meg : Excuse me. How do I get to the Tara Hotel?

Police man : You get to Tara Hotel by boat.

Meg : Thank you very much.

Police man : You are welcome.

Ex.2 Wanna : Excuse me. Is there a park around here?

Weena : Yes, there is a big park near the temple.

Wanna : How can I get there?

Weena : You can get there by crossing the bridge.

1. Nut : (1)_____. How do I get to supermarket?

Mix : You get to supermarket by bus.

Nut : (2) _____ very much.

Mix : (3) _____ welcome.

2. Mana : (4)_____ I go the National Library this afternoon, Dad?

Dad : Yes, all right. (5) _____ by 5 p.m.

Mana: O.K.

3. Pen : (6)_____. Is there a hospital around there?

Pig : Yes, there is a hospital (7)_____ the bank.

Pen : How can I (8) _____?

Pig : You can get there by crossing the street.

Pen: (9)_____.

Pig: You're welcome.

4. Suda : (10)_____ I get to the post office?
 Susan : You are now in front of the supermarket cross the street.
 Suda : (11)_____.
 Susan : You're (12)_____.
5. Minota : (13)_____. How do I get to the fire station?
 Police man : You get to the fire station (14)_____.
 Minota : (15)_____ very much.
 Police man : (16)_____.

6.

Stations	dep.	Arr.
Bangkok – Hat Yai	18:05	12:25
Bangkok – Sungai kolok	17:05	15:35
Bangkok – Chiang Mai	18:15	10:25
Bangkok – Nongkhai	19:05	6:05

- Officer : (17)_____ are you (18)_____?
 Anne : To Hat Yai.
 (19)_____ the train leave Bangkok?
 Officer : It leaves at six past five in (20)_____.

Name Class Number

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

(ชุดที่ 1)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Ex.

Nadear is a teacher. He works in the school. She lives in Trad. Her house at 67 Tata Road .

1.

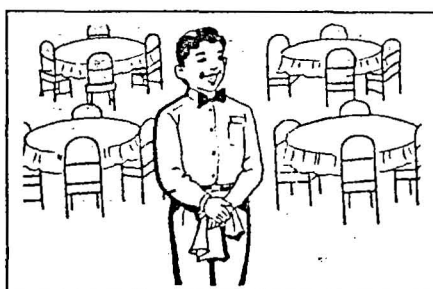
Ed is a(1) _____. He works in the bakery shop. He lives in London. His (2) _____ at 69 Main Street.

2.

Dang is a policeman. He works in (3) _____. He lives in New York. (4) _____ lives at Fifth Avenue

3.

Ben is (5) _____. He (6) _____ at the restaurant. He (7) _____ 1919 North Street.

4.

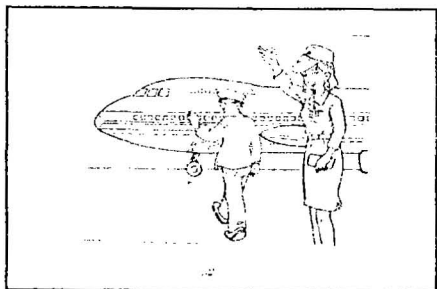

Mary is a nurse.

She (8)_____ in the(9)_____.

She (10)_____ in Samutprakan

5.

Suda is an (11)_____.

She (12)_____ on the

(13)_____. She lives

at 25/3 Ramkhamhaeng Road.

6.

Udom is a (14)_____.

He (15)_____ in the clinic.

He likes to (16)_____ the newspaper.

7.

Suwit is a(17)_____. He works at the (18)_____.

He likes to(19)_____ in the

free time. He (20)_____ at 310

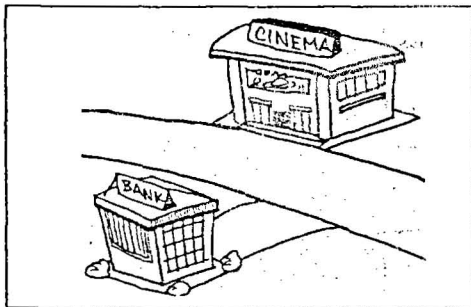
Wattana Street.

Name.....Number.....Class.....

แบบฝึกหัดการเขียนประโยคบรรยายภาพ
(ชุดที่ 2)

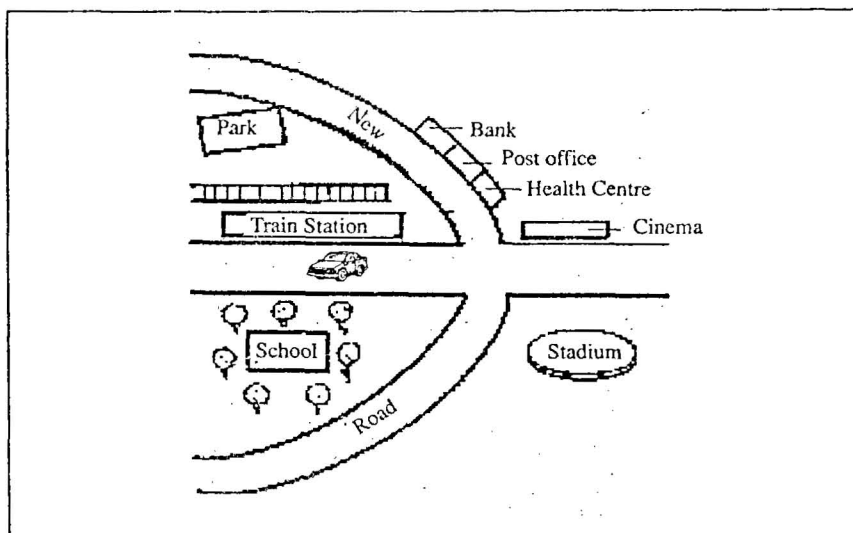
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Ex.

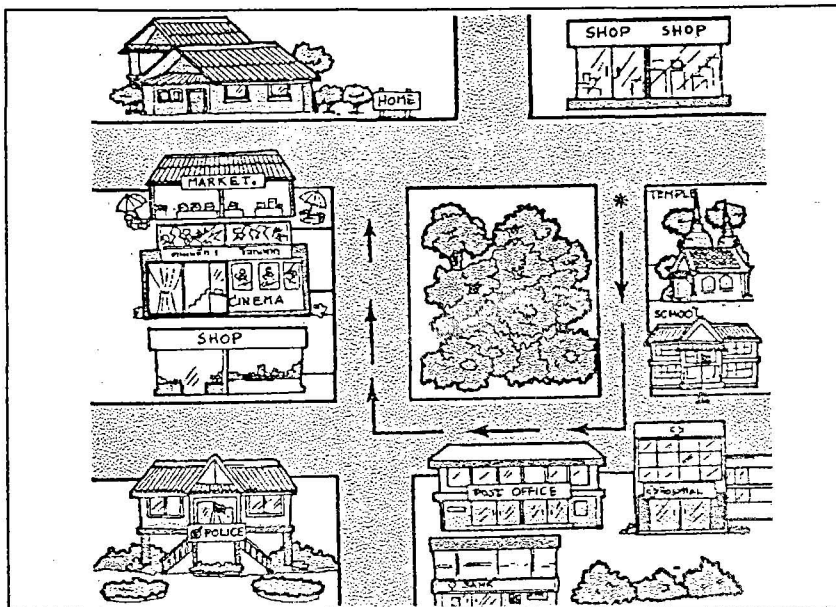
The cinema is **opposite** the bank.

1.

The car is in front of the (15)_____. The park is behind
(16)_____. The post office is (17)_____ the bank. Many big trees are
around (18)_____. The (19)_____ is opposite the stadium.
(20)_____ is on New Road.

2.

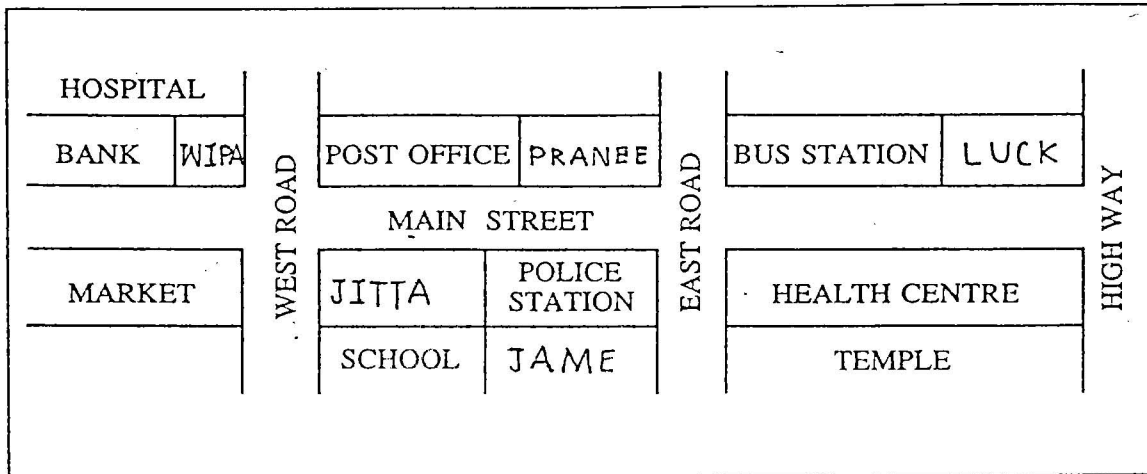

A post office is next to the bank. (1) _____ is next to the post office. The big house (2) _____ the market.

(3) _____ is next to the school. A cinema is

(4) _____ the market and the shop. The (5) _____ is opposite the (6) _____.

3.

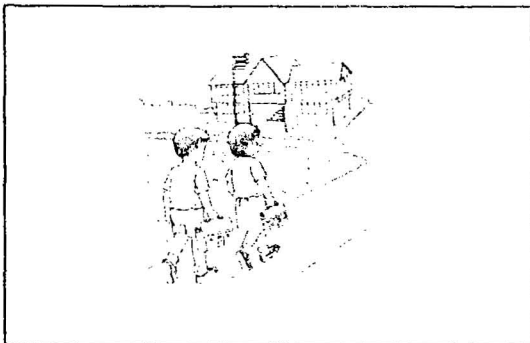
Pranee lives on Main Street. Her house is next to the (7)_____. Jitta's house is next to the (8)_____ and opposite the (9)_____. Jame live on (10)_____. His house is (11)_____ the police station Wipa lives on West Road. Her house is (12)_____ the bank and (13)_____ the hospital. And Luck lives on Main Street. Her house is opposite the (14)_____.

Name.....Number.....Class.....

แบบฝึกหัดการเขียนประโยคบรรยายภาพ
(ชุดที่ 3)

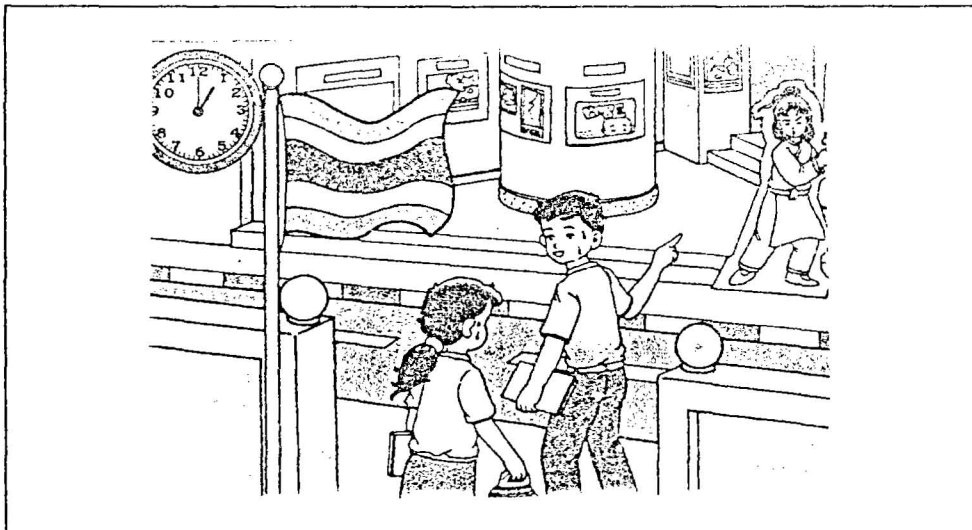
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Ex.

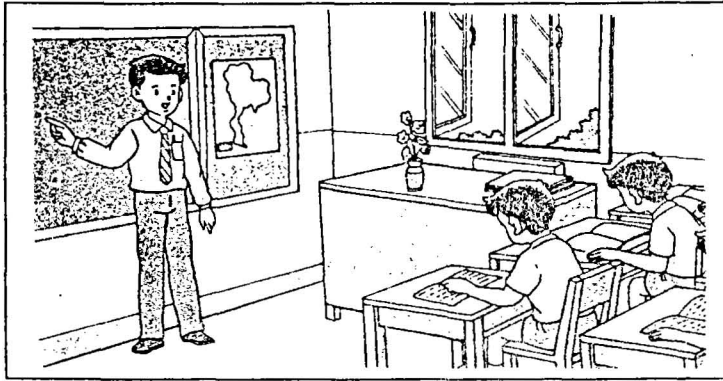
Today is Monday. I **get up**
early in the *morning*. Then I
take a bath and go to school
by bus after **breakfast**. I
arrive at school at 7 O'clock

1.

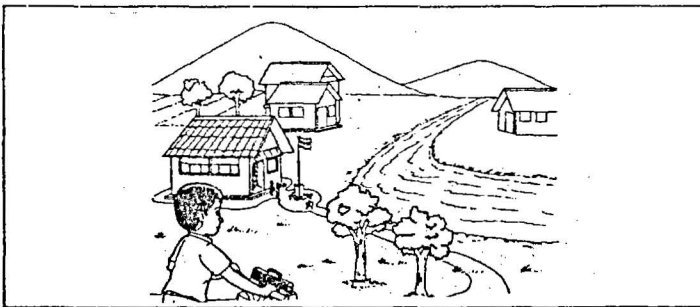
It is April. It is hot, sunny day. Pat and Nipa are leaving (1)
_____. They say, they don't want to (2) _____. It's too hot. Pat
is pointing to the (3) _____. He wants to go to
(4) _____. So Pat and Nipa go to the movies.

2.

I am a (5)_____ in Prathom 6. I get up at 6 o'clock every morning. I help my mother in (7)_____. After this, I (8)_____ and get dresses. I have (9)_____ at 7 o'clock and then I (10)_____ school. At school, I study. English, Thai, math, science, art and music like music best.

3.

Preecha (11)_____ in this small village. There is a big river (12)_____ the village. The (13)_____ is fresh. The traffic is (14)_____. Boys and girls go to school(15)_____. After school we have a lot of time to play games.

4.

Thanee (16)_____ in a big (17)_____. His school is in a business area. He (18)_____ early to go to school and (19)_____. (20)_____ many places to go: shopping centres, cinemas.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง การเขียนคำศัพท์

Name.....Surname.....Class.....Number.....

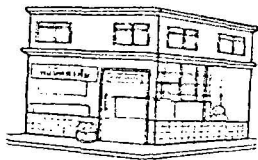
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนด

1.

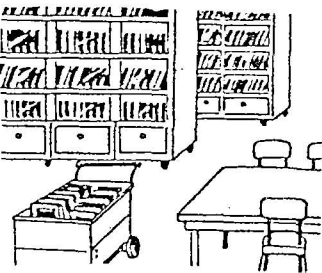
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

2.

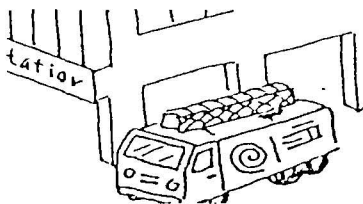
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

3.

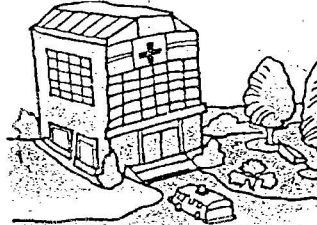
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

4.

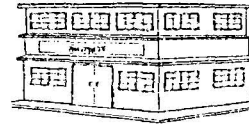
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

5.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

6.

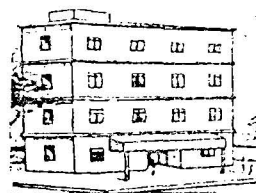
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

7.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

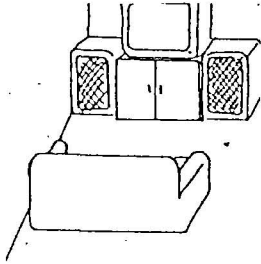
8.

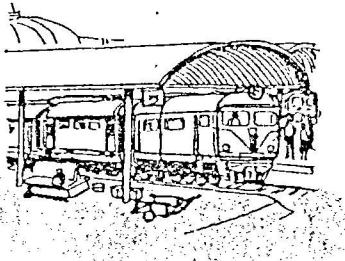
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

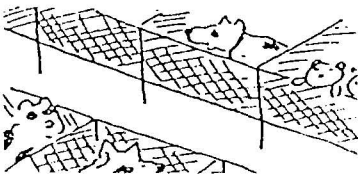
9.

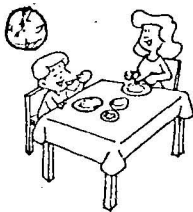
10.

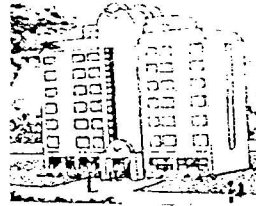
11.

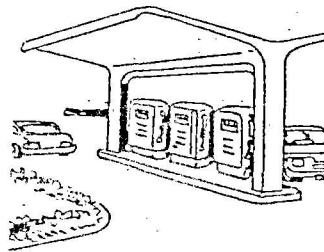
12.

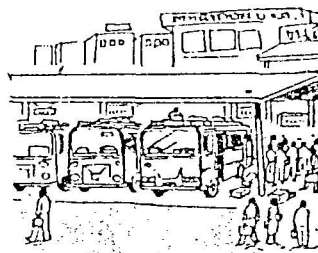
13.

14.

15.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง การเขียนบทสนทนา

Name.....Surname.....Class.....Number.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์

A.

Riza : _____(1), madam.

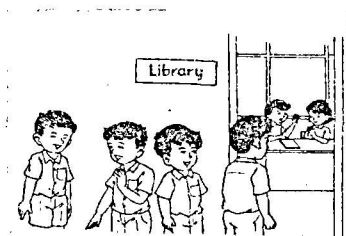
Woman: Yes.

Riza : Is there a _____(2) around here?

Woman: Yes, _____(3)one near the bank.

Riza : (4)_____.

Woman: You are (5)_____.

B. Sam : (6)_____time does the (7)_____open?

Dick : (8)_____at 8:30 daily.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

C.

Napa : Do you usually help your mother
(9) _____?

Suda : (10) _____, I usually do.

D.

Tom : Good morning, (11) _____.
Where (12) _____?

Mrs. Wood : I'm (13) _____ to Chiang Rai.

Tom : How exciting! (14) _____ go to Chiang Rai.

Mrs. Wood : By plane.

Tom : How do you go to (15) _____?

Mrs. Wood : By taxi.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

E.

Mr. Tony : Please sit down, Miss. Tina.

Miss. Tina : _____ (16) Mr.Tony, but I can't.

I'm in a hurry.

Mrs. Tony : (17) _____?

Miss. Tina : To London. My plane leaves at 18:15.

Mrs. Tony : It's 17:00 now. Hurry up!

F.

Judy : Hello, Marry How are you?

Marry : (18) _____.

Are you going home now?

Judy : (19) _____, _____. I just went to the
supermarket by some bread and butter.

Where are you going?

Marry : (20) _____ too.

The park is near the train station. The tree.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบรรยายภาพภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. get up / get dress / have breakfast / go to school / take a bath

Every morning, I.....

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of ten sets of horizontal dotted lines spaced evenly down the page, providing a guide for letter height and placement. The background is plain white, and there are no other markings or text present.

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางอลิสรา เสรีพัฒนานนท์ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลงาน

- ผลงานที่ประเทศออสเตรเลีย ปี 2540
- เป็นที่ปรึกษาเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศของฝ่ายอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ปี 2540
- เป็นครูต้นแบบของกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2541
- ครูดีศรีพระหฤทัย ปี 2542

2. นางสาวสุนันทา คชนาค อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษา

ผลงาน

- ได้รับโล่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น ปี 2540
- เป็นผู้นำการจัดทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปี 2543
- เป็นครูแกนนำและครูต้นแบบของกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2544

3. นางเยาวลักษณ์ รัตนสง่า อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ผลงาน

- เป็นครูแกนนำและครูต้นแบบของกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2544

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเสาวลักษณ์ ทองใบ
วันเดือนปีเกิด	วันศุกร์ที่ 26 เดือนกันยายน พ.ศ. 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	132 หมู่ 4 ต. ท้ายบ้าน อ. เมือง จ. สมุทรปราการ 10280
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราฟาแอล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2531	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2533	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมุทรปราการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2541	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2545	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร กรุงเทพมหานคร